ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. AUGUSZTUS 28. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

ITT JÁRTAM!

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Fülöp Kálmán
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
György László
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Nemes Zoltán
Pusztai Pál
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szegő Gizi
Szür Szabó József
Dr. Tarnóczy Zoltán

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Mék a Szigetre sétifikálni meg gondolkozni (*ott* hagynak), s lám, elhúz mellettem egy villamos, oldalán a reklámszöveg: „B., a világ legcivilizáltabb *csokoládéja.*"

Vajon én, B. P., hogy' gondolkoznám eme villamoskocsi helyében?

Hát... Elsőbb úgy: Fene az oldalamat, de szép textust pingáltak rám: Eddig úgy tudtam, hogy civilizált csak ember, társadalom, ország lehet, de *tárgy*... Ezek szerint lehet, hogy civilizált villamos is van? (Tán jó is lenne; az biztos nem ütne el senkit és semmit.)

Aztán azon töprenkednék, amíg csörögve megyek előrefelé, hogy: Miféle szövegek fognak még felkerülni társaimra? Pl.: „T., a világ legmarkánsabb pehelypaplana"; „Y., a világ legokosabb porszívója"; „Z., a világ legerotikusabb műanyag szeméttárolója", nem is folytatom.

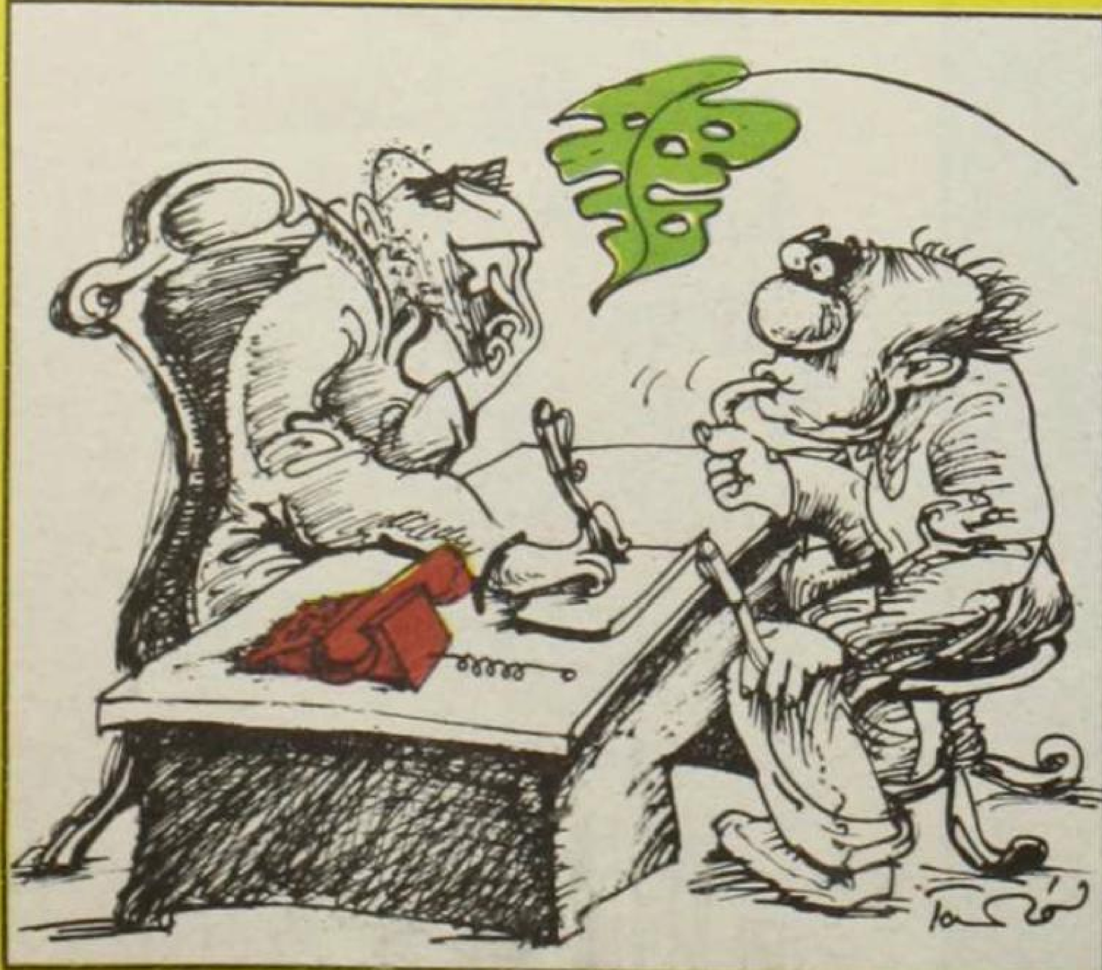
Végül már csak abban reménykednék, hogy hamarosan megjelenik rajtam a szöveg, „íme, a világ leggyorsabb villamosa", és oly gyorsan iramodom el a járókelők szeme előtt, hogy *nem lesz idejük elolvasni a rám rótt magyartalanságokat, ujjé!*...

ARCULATMENEDZSER

– Mondj egy-két egetverő baromságot, Józsikám! Egyből fölfigyel rád a közvélemény!

VESZTESÉGES LAP

– Tegyük közhírré, hogy bezúzunk 8000 példányt! Úgy fognak venni mint a cukrot!

– Mintha kicseréltek volna, mióta eztet a professönel, intelligens fogkefét használom!

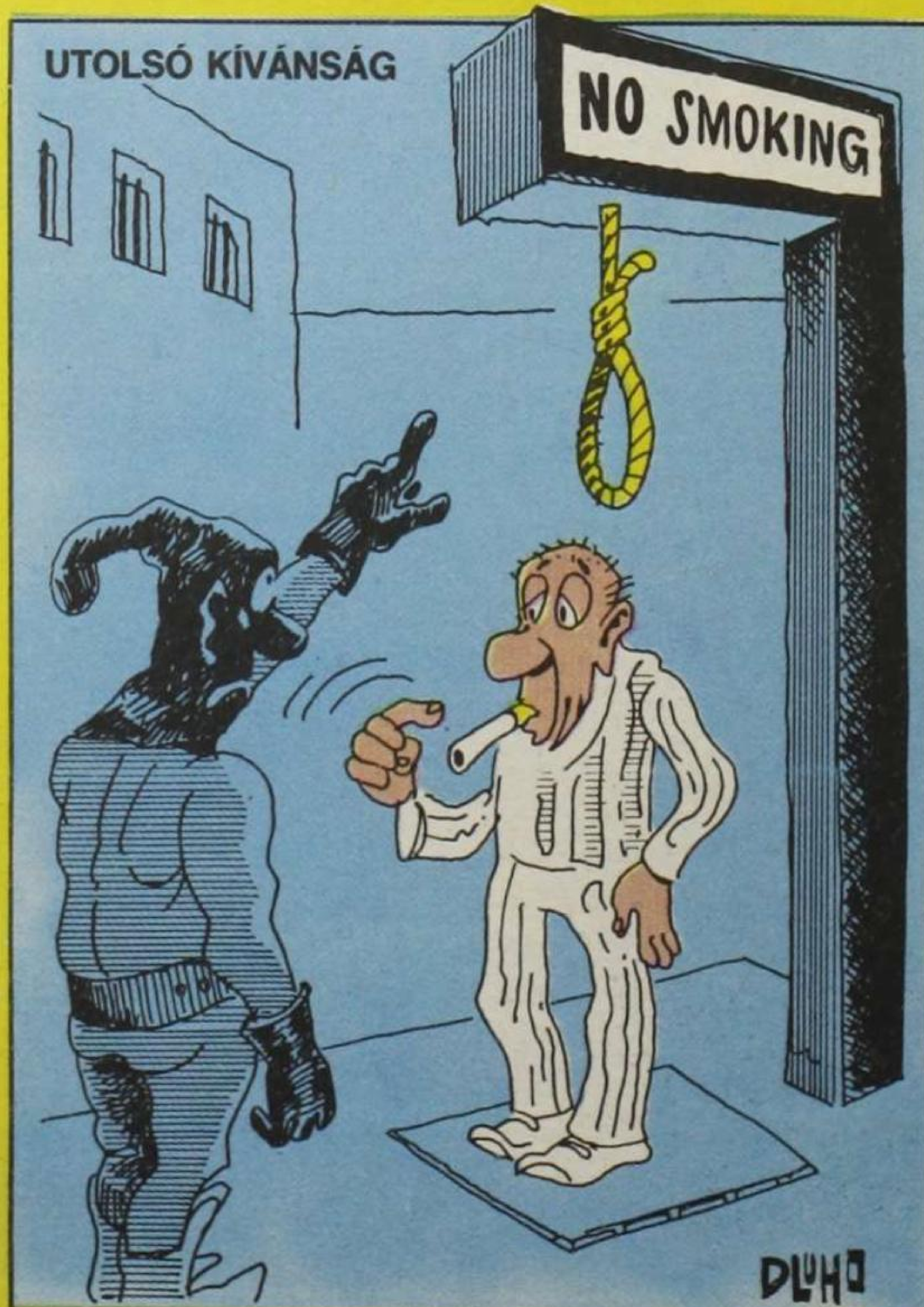

– Nem kell a púder, illetve a mosópor! Annak idején, Ágnes asszony a patakban mosta a fehér lepedőjét mosópor nélkül!

UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

– Minden egyes kalász csapás az imperializmusra!

KÜLÖNÖS HÁZASSÁG

– Anya! Megvan a választási regényem! Torgyi fiú esete Zrínyi Ilonával!

– Először ilyen aprót csinálunk ellenségünkből, majd megtévesztésül szétverjük saját pártunkat!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Ha jól emlékszem, a Rákosi időkben kezdődött.

Nem tudom, a fentnevezett személy (mert urat mégsem írhatok) kapott-e pénzt a Coca Cola cégtől. Gyanítom, igen, méghozzá sokat. Ugyanis ő egymaga többet lendített Cocáék forgalmán, mint a sokmilliós reklámkampányok együttvéve. Joggal kiérdemelhette volna tehát a Főcoca kitüntető címet.

Rákosi tette ugyanis a ragacsos barna nedűt a kéjsóvár imperialisták bájitalává. A szocreál filmeken a kapitalisták cola mellett dőzsöltek, az amerikai milliomosok ezt szopogatták a tengerparton. Érthető tehát, hogy minden magyarban felébredt a vágy: egyszer megkóstolni ezt a csak krőzusok számára elérhető ital-csemegét. Meg is tettük mindnyájan, amikor először léphettünk nyugati földre.

Csalódásunk keserves volt. Rögtön rádöbbentünk: a kóla házilag is előállítható, egyszerű recepttel. Végy két evőkanálnyi köhögés elleni Fagifort, spricceld le szódával, és kész...

A kóla példája bizonyítja: legjobb reklám az ellenpropaganda.

Annak idején bizonyságul szolgáltak erre a színházi és filmkritikák is. Ha egy előadásról a sajtó egyöntetűen megállapította, hogy pfuj, kultúrmocsok, polgári csökevény, léha szórakozás – a pénztáraknál verekedés tört ki a jegyekért. De ez fordítva is igaz: a műalkotás, amit lelkesen dicsért a sajtó, üres nézőtér előtt került színre. Ezért lett az ócsárolt Csárdáskirálynő minden idők legnagyobb kasszasikere, és ezért buktak meg sorra a hozsannázott filmek – akkor is, ha valóban remekművek voltak. Ekkor született az „agyondicsérni" fogalma...

Ezek a reflexek ma is élnek. A *Frici, a vállalkozó szellem* készítőit örök hálára kötelezték azok a kritikusok, akik vitriolba mártott tollal támadják. Az ágyúval verébre ontott össztűz érdemén túli nézettséget biztosít a sorozatnak, statisztikailag kimutatható, hogy egy-egy ledorongoló újságcikk nyomán jelentősen emelkedik a nézők száma.

Így van ez a politikai életben is. Nem egy honatyánk vagy -anyánk az ellene indított támadásoknak köszönheti sikereit. Akadnak néhányan, akik ma is egyszerű, „mezei" képviselők lennének, ha ellenségeik nem emelik őket néptribunná.

Ezzel ellentétes az ismert üzletember politikai karrierje. Már-már sikereket ért el, amikor váratlan ötlettől vezérelve komoly összeget fektetett egy reklámkampányba: hatalmas arcmásával rakatta tele az országot. Gigászi fotójával hol valamelyik cégét, hol golfpályáját, hol pártját hirdeti, ám a szöveget senki sem veszi észre a nagy kép mellett. Csak a nagykép marad a választók emlékezetében. Eredmény: az üzletember politikai népszerűsége zuhan, még munkatársai is otthagyták... (Itt kell megjegyeznem, nagyon nem értek egyet a Parabola viccelődésével, mely a hatalmas orcát tartó kéz körmeivel foglalkozott. Először is: az ilyesmit nem illik észrevenni, másodszor pedig úgyis mindenki észreveszi... A kéz az állat öleli körül, s csak egyet szimbolizál: „az állam én vagyok"...)

Ám a legkézenfekvőbb példa napjainkban nem az üzletember arca, hanem Horthy Miklós temetése.

Magyarország egykori kormányzójának szerepét és személyét a történészeknek kell megítélniök. Az utóbbi időben egyre több könyv, tanulmány mutatja be igazi arcát. Ezekből egyértelműen kiderül: eddig mennyi hazugsággal mocskolták be az emlékét. De még ha bűnös is lett volna, magyar ember volt, senki sem tagadhatja meg tőle utolsó kívánságát, hogy az ország szabaddá válása után magyar földbe helyezzék hamvait.

A Horthy család csendes temetést tervezett. Talán csak néhány száz tisztelője lett volna jelen.

És megindult a kampány. „A miniszterelnök tiltsa be a Horthy-emlékérmék piacra dobását„" – Eredmény: a tervezettnél sokkal több érme talál vevőre. „A miniszterelnök tiltsa meg, hogy miniszterek és vezető tisztviselők akár magánemberként is részt vegyenek a temetésen!" – Eredmény: tömegesen érdeklődnek az emberek a különvonatok és -buszok iránt...

A kormányzó újratemetése így válik országos üggyé.

Ugyanis ez egy szabadelvű ország. Nem szeretjük a tilalmakat. Ha egy, magát amúgy liberálisnak mondó képviselő tilalomfát akar felállítani, ellenkező hatást ér el. Amit tiltani akar, erkölcsileg kötelezővé válik...

Köszönet jár a tiltakozó képviselő úrnak. Nevét nem írom le. Miért kell azt ország-világnak tudnia, hogy ő volt az, akinek sikerült tízezreket összeverbuválnia a csendes kenderesi temetésre...

BÉKEBOMBA

A különrepülőgép méltóságteljesen a levegőbe emelkedett – vagy ahogy az egyik újságíró oly találóan fogalmazta: „A különrepülőgép, miként egy óriási békegalamb emelkedett a levegőbe, csőrében a világ nagyhatalmú vezetőivel.” Az úticél a Csendes-óceán egyik kis szigete volt. A béketanácskozás rendkívüli eredményeire való tekintettel a propagandafőnöknek támadt az az ötlete, hogy a nagy jelentőségű eseménysorozat záróaktusa rendhagyó legyen. A nagyhatalmú vezetők ugyanis számos történelmi horderejű döntést hoztak. Egyhangúlag atommentes övezetnek nyilvánították például a Vénuszt, a Marsot és még jó néhány égitestet. Azonnali hatállyal betiltották a nukleáris fegyverek használatát a lakatlan hegycsúcsokon, a tengerfenéken és a diplomataképző iskolák tantermeiben. Jelentős mértékben korlátozták a nyíl, a dárda valamint a húros- és ütőhangszerek hadászati alkalmazását. A tanácskozás egyik megkapó pillanata volt, amikor a nagyhatalmú vezetők az „ismeretlen katonát” közfelkiáltással saját halottjuknak nyilvánították.

Az urak éppen jól megérdemelt koktéljukat iszogatták, amikor egy teljesen érthetetlen dolog történt. Az ülőhelyek közti tér közepén egy ismeretlen, harminc év körüli férfi jelent meg. Előrelépett és éles, csengő hangon beszélni kezdett. Valamilyen sose hallott nyelven szólalt meg, mégis valamennyien tökéletesen értették.

– A repülőgépet eltérítettem, önök a foglyaim!

Többen kiáltani próbáltak, de nem jött ki hang a torkukon. Néhányan személyi testőrükhöz kaptak, de hiába. Az idegen ismét beszélni kezdett.

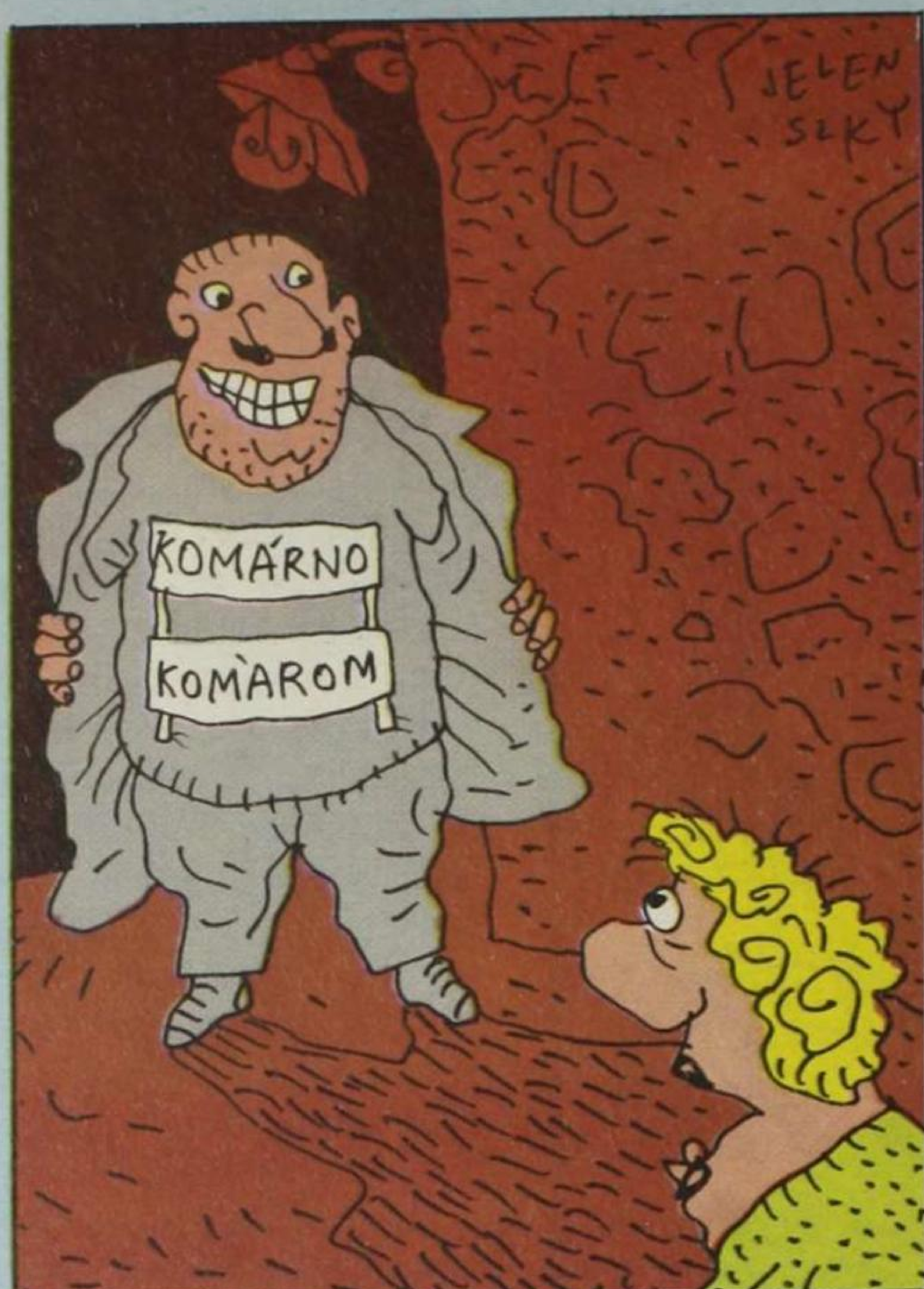
– Nagyon örülök, hogy sikerült ezt a találkozót létrehoznom. Figyelemmel kísértem tanácskozásukat, és meggyőződésem, hogy jelentős lépéseket tettek a világbéke felé vezető úton. Helyesnek tartom, hogy leeresztették az atomsorompót, remélem, végleg. A teljes békéhez azonban hiányzik még egy lépés. Tökéletesíteni kell a neutronbombát! Mint tudják, csupán az embereket és az állatokat pusztította volna el, az épületeket nem. Apróbb technikai módosításokkal elérhetjük, hogy az embereket és állatokat se pusztítsa el. E tökéletesített változat – amelyet, minden bizonnyal, békebombának fognak nevezni – előállítási költségei a nullával lesznek egyenlőek, hiszen ezt már nem is kell gyártani. Tegyék meg hát ezt a hiányzó lépést, fejlesszék ki a békebombát és gondoskodjanak arról, hogy a világ valamennyi országa rendelkezhessék vele. Most pedig esküdjenek meg nekem, hogy kérésemet teljesítik... Köszönöm. Isten önökkel.

A következő pillanatban már egy stewardess állt ugyanazon a helyen, ahol az imént még az ismeretlen férfi beszélt. Nem egészen értette, miért emelik magasba a kezeiket a nagyhatalmú vezetők, és miért néznek oly meredten. Tapasztalt légikisasszony lévén azonban könnyen kivágta magát.

– Elnézésüket kérem, hogy a szavazást megzavarom. Kérem, oltsák el cigarettáikat, kapcsolják be biztonsági embereiket, hamarosan megkezdjük a leszállást.

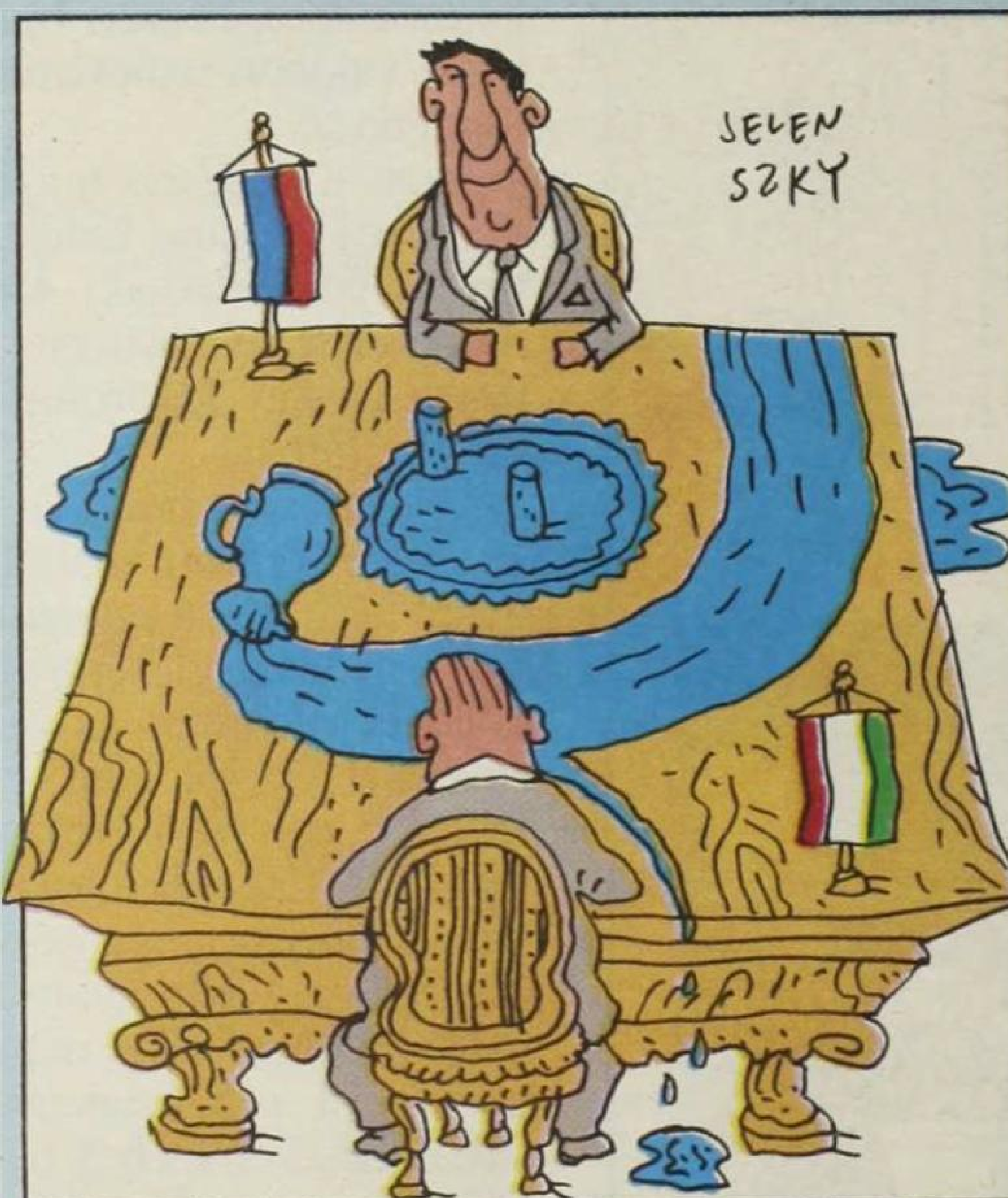
Néhány perc múlva a különrepülőgép, miként egy óriási békegalamb, földet ért a szigeten, csőrében a világ nagyhatalmú vezetőivel, ahogy ezt az egyik újságíró oly találóan megfogalmazta.

GYÖRGY LÁSZLÓ

– Azt utálom magukban, magyarokban, hogy mindenbe belekeverik a politikát!

SZLOVÁK–MAGYAR TÁRGYALÁS

NYELVTÖRVÉNY

– Továbbá a Szlovákiába látogató magyar állampolgárok itt-tartózkodásuk idejére kötelesek egy jó csengésű szlovák nevet választani maguknak.

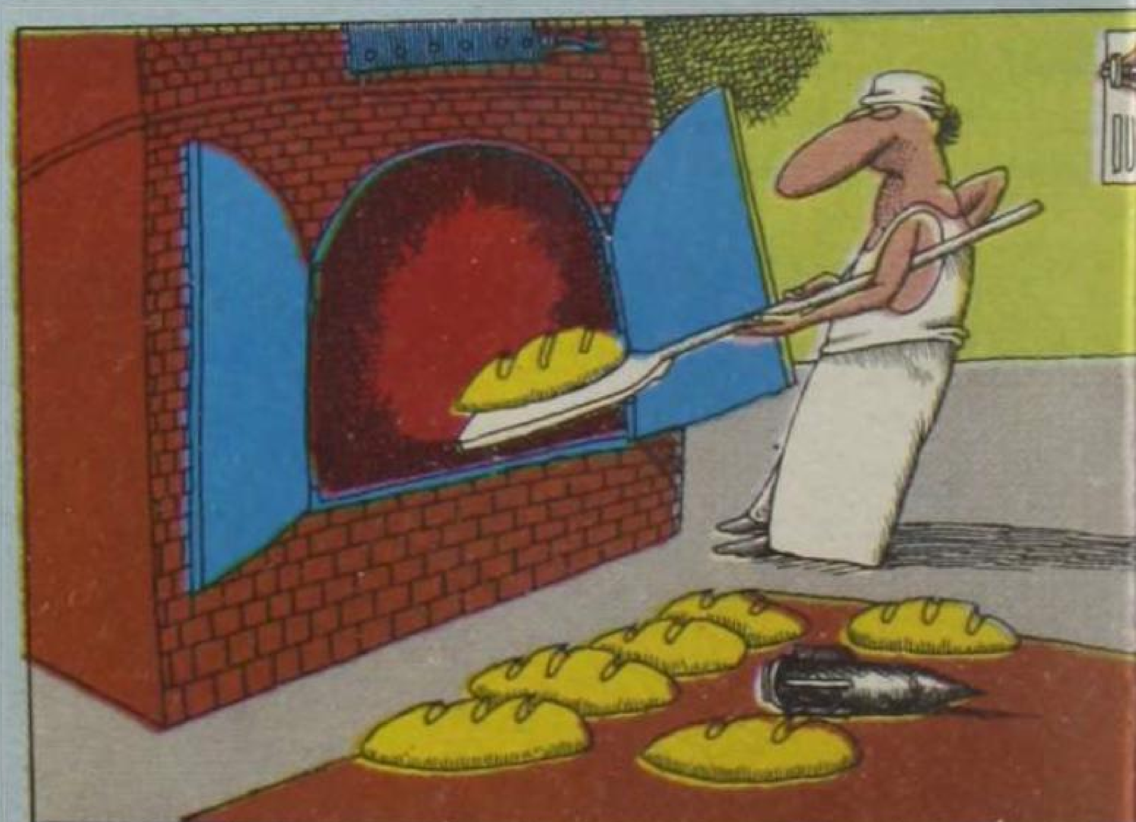
– Nagyon tévednek, ha azt hiszik, hogy légicsapásokkal megtörhetnek minket.

HUMOR ÉS POLITIKA

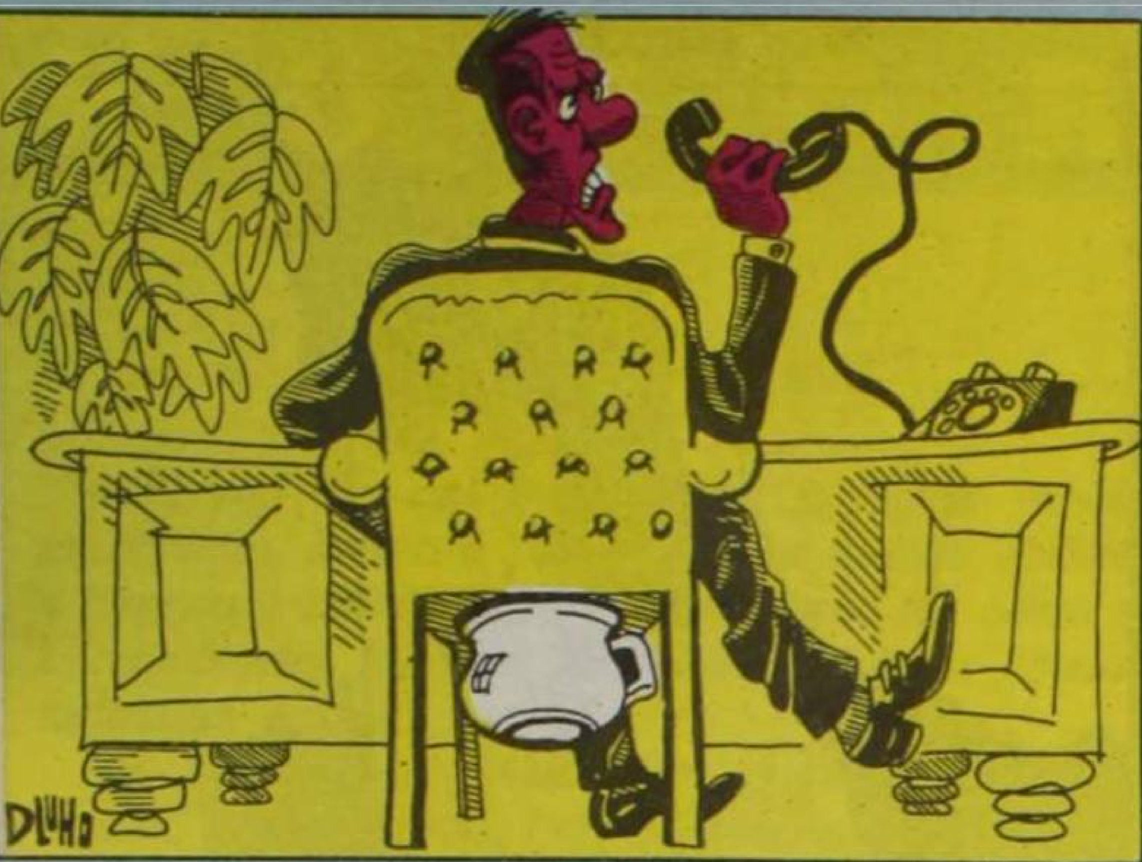

– És ércsük mink a tréfát, elvtársak, csak ne szeressük.

DÉLSZLÁV SÜTŐDE

Egy békehadtestnél:
– NINCS PÁR VAKTÖLTÉNYED ELSEJÉIG?

– Nem merem kivenni a szabadságomat!

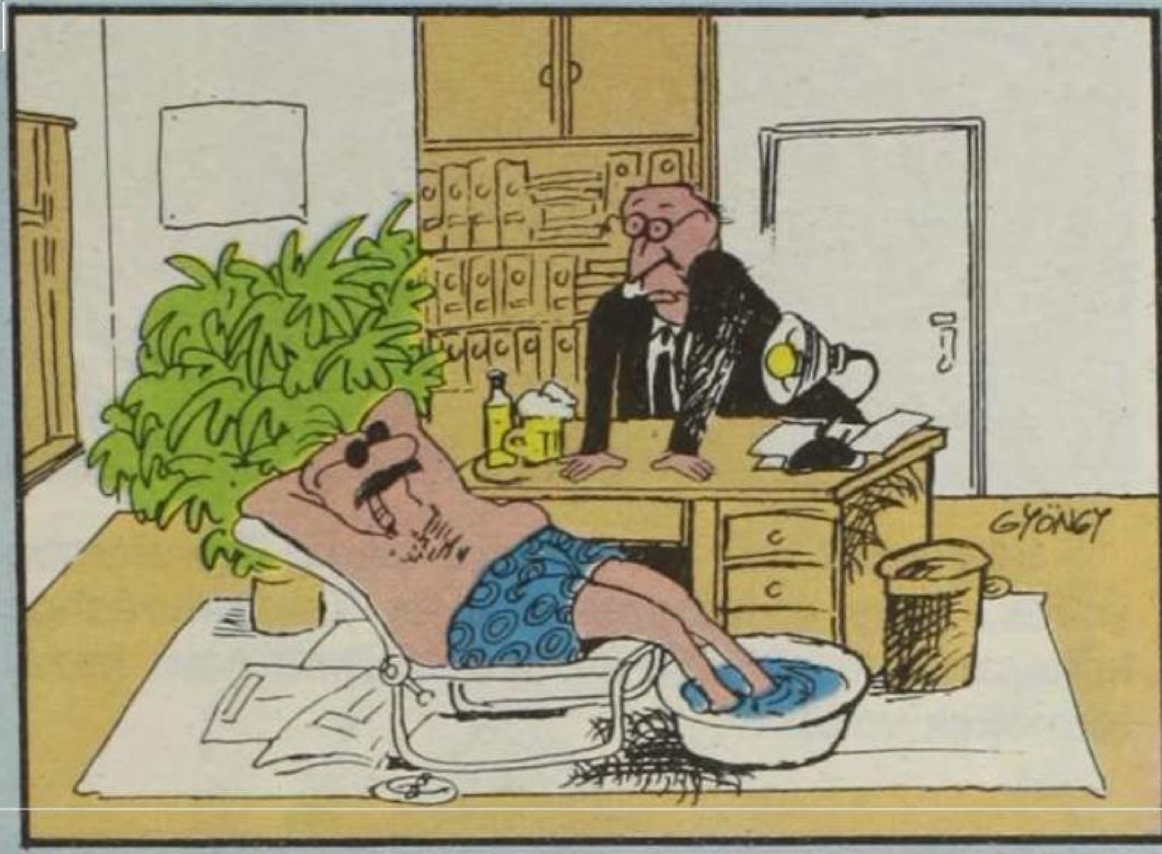

– Nem, anyuci, ezek nem kis oroszlánok és ez nem a Gansendorfi safaripark, hanem hiénák és már a Balaton.

UTÓSZEZON

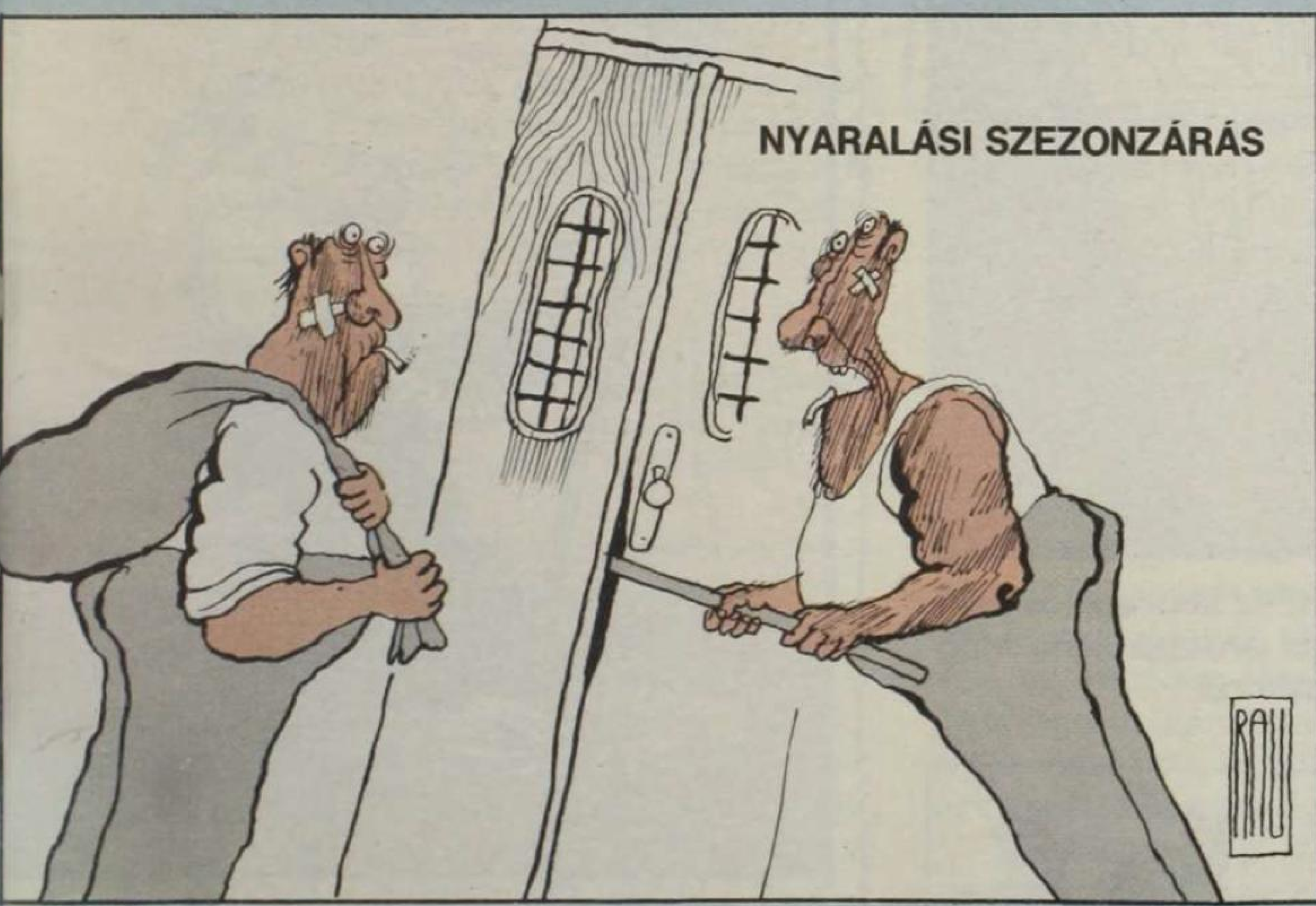

– Kérek egy szobát fürdőszobával!

– Kovács kolléga! Ne tüntessen! Már most megígérem, hogy jövőre elengedem nyáron szabadságra…

NYARALÁSI SZEZONZÁRÁS

– Igyekeznünk kell, Jocó, mert jönnek haza a nyaralók és akkor veszteséggel zárjuk az évet…

INTERJÚ

– Ön, ugyebár mentes a káros szenvedélyektől?

– Nem igazán… Nők, kártya, alkohol, cigaretta.

– Hm. Ebben az augusztusi melegben bizonyára ki sem mozdul a hűvös szobából…

– Ellenkezőleg! Kabinos vagyok a Palatinus strandon.

– Nem értem… Akkor minek köszönhető, hogy a napokban ünnepelte a 100. születésnapját?

– Annak, hogy 1893-ban születtem!

BZZZ

Ülök a vízparti nádas tövében, gyönyörködöm a naplementében és önfeledten vakarom feleségem őnagyságát. Mellettem Herr Zimmerfrei ugyanezt teszi a nejével, németül. Káromkodunk, vakarunk és gyönyörködünk.

Csudajó dolog egy balatoni nyaralás! Január óta erre kuporgattunk. Kerül, amibe kerül, mi csak azért is Balatondelejen fogunk pihenni! Életünket és vérünket!

És lám, az utóbbival rendben is volnánk. Feleségem őnagyságával odakint, a deleji Szipoly étterem előtt a fogunkat szívjuk vacsora helyett, azok a fránya szúnyogok pedig a vérünket. Vacsorára. Csak el ne csapják a hasukat!

Ugyanis a tóparti szúnyog olyan falánk és pimasz, akár unokaöccse, a piaci légy. Egész áldott nap be nem áll a szívókája! Kering, bzzz, lecsap, szív, el. Kering, bzzz, lecsap, szív, el. Már olyan vérszegény vagyok, mint egy televíziós vitaműsor!

Napszítta esernyő legyek Grönlandon, ha valaha is a szúnyogokkal egy turnusban jövök ide Balatondelejre! Nem csípem én az ilyesmit…

Olvastam abban az újságban, amelyikkel feleségem őnagyságáról szoktam elhessenteni a hevesebb vérmérsékletű szurkálódókat, hogy az idén nyáron nem nagyon irtották a szúnyogokat a Balaton körül, mivel az ilyesmire irtó kevés a pénze a parlamenti önkormányzatoknak. Nos, ami azt illeti, ebben a pénznélküliségben lehet valami igazság. A saját bőrömön tapasztaltam.

Bzzz!

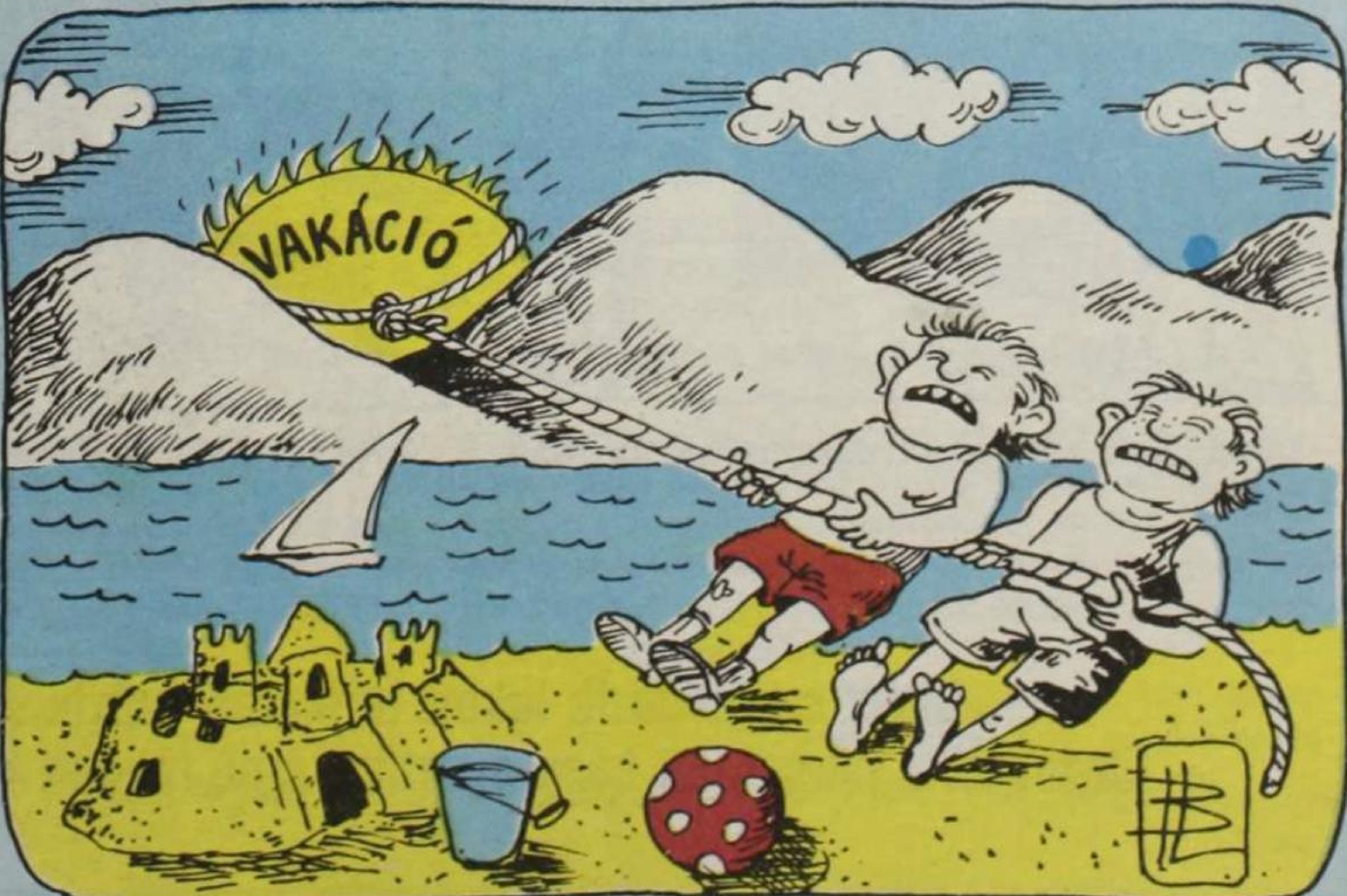
(ALT)

SZEZONZÁRÁS

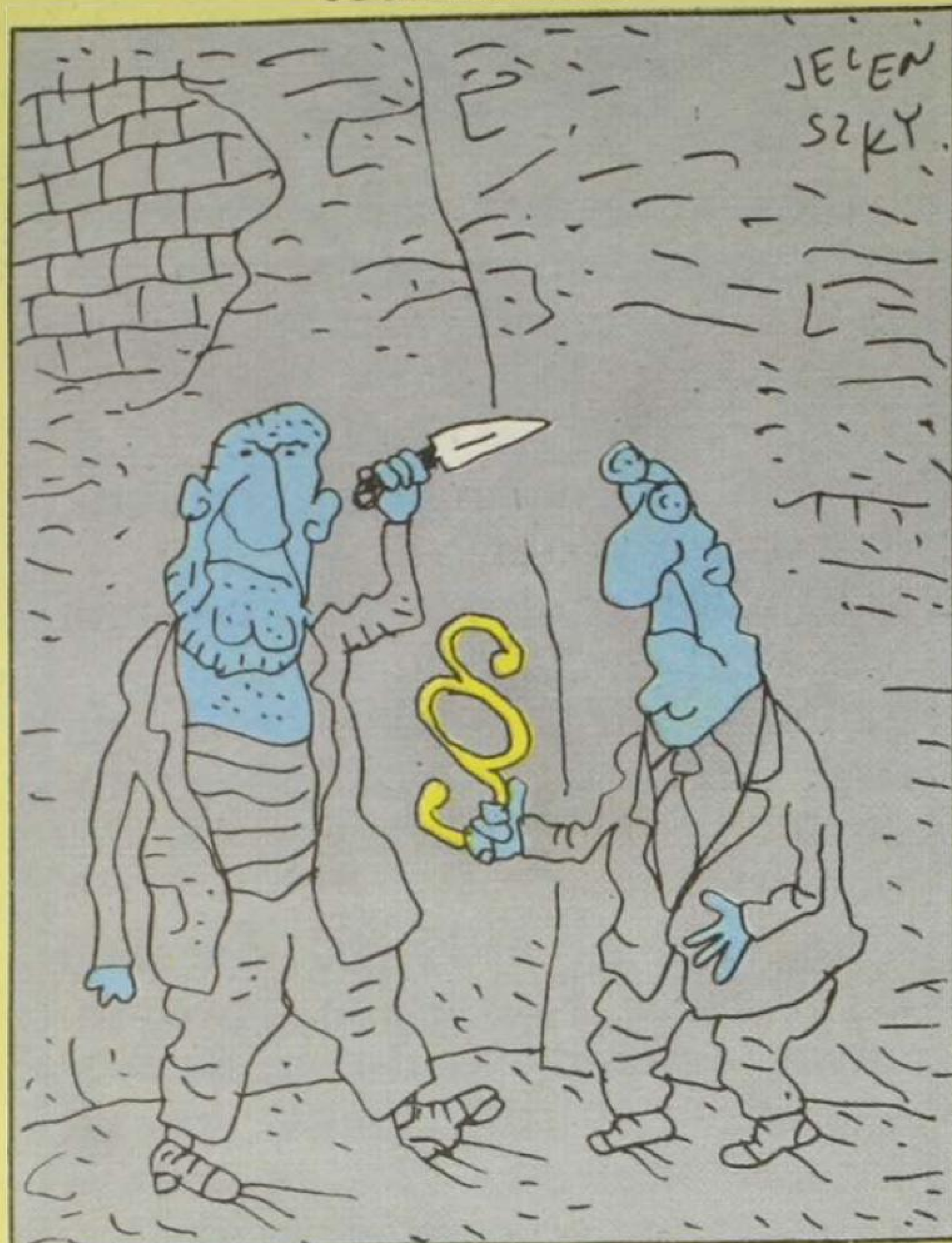

– Nem Monte Carlóból jövünk, biztos úr, csak a Balatonról.

NAPLEMENTE

JOGÁLLAMBAN

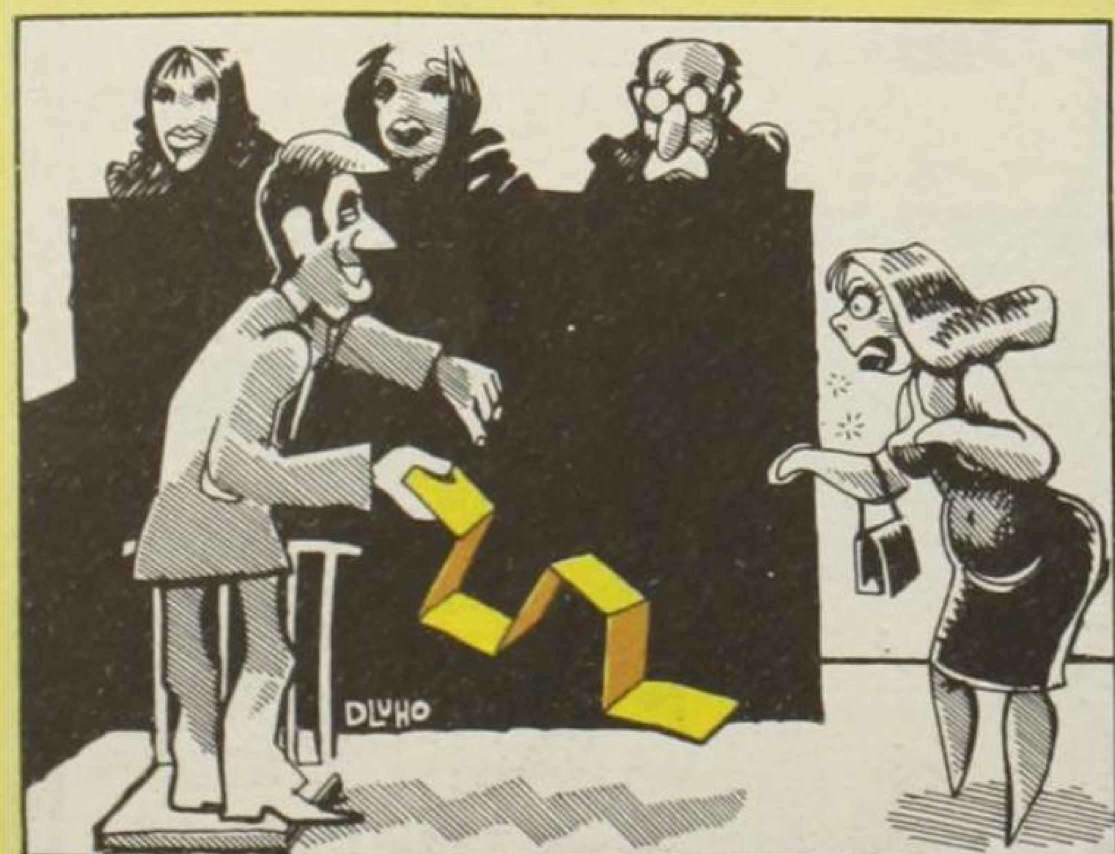

MUNKAHELYI FLÖRT

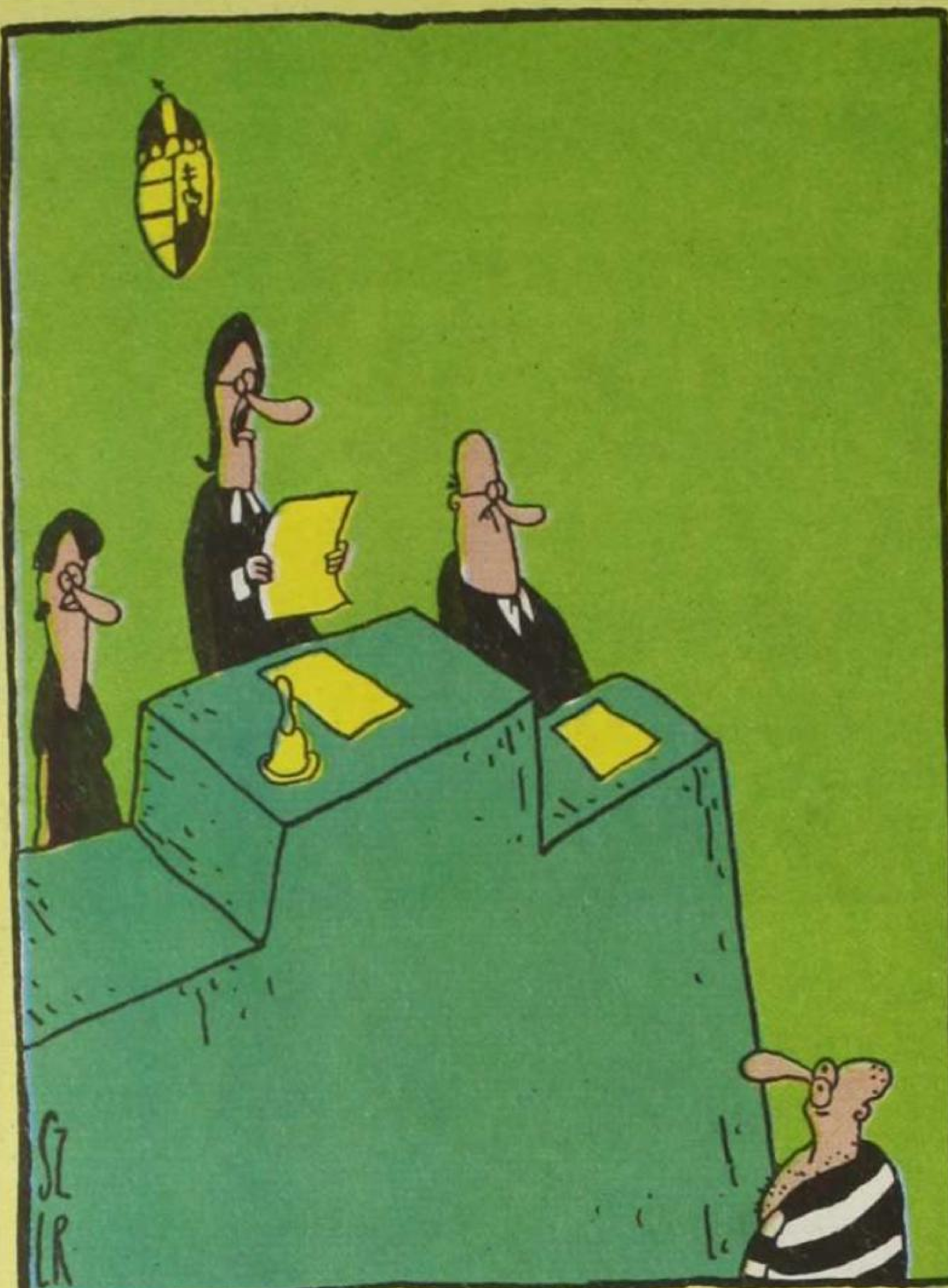

– Ejnye, tisztelt tanult kollégám, ez már kimeríti a 233. paragrafus 13/b cikkelyét!...

VÁLÓPERBEN

– Nézd csak, kedvesem! Elkészültek az esküvői fotóink.

– Súlyosbító körülményként pedig figyelembe vettük, hogy a falbontáshoz és kasszafúráshoz felhasznált eszközök és szerszámok nem hazai termékek voltak...

– Tiltakozom az ítélet ellen! Ez koncepciós per! Én minden faji előítélet nélkül erőszakoltam meg és szúrtam hasba K. Ilona kiskorút!...

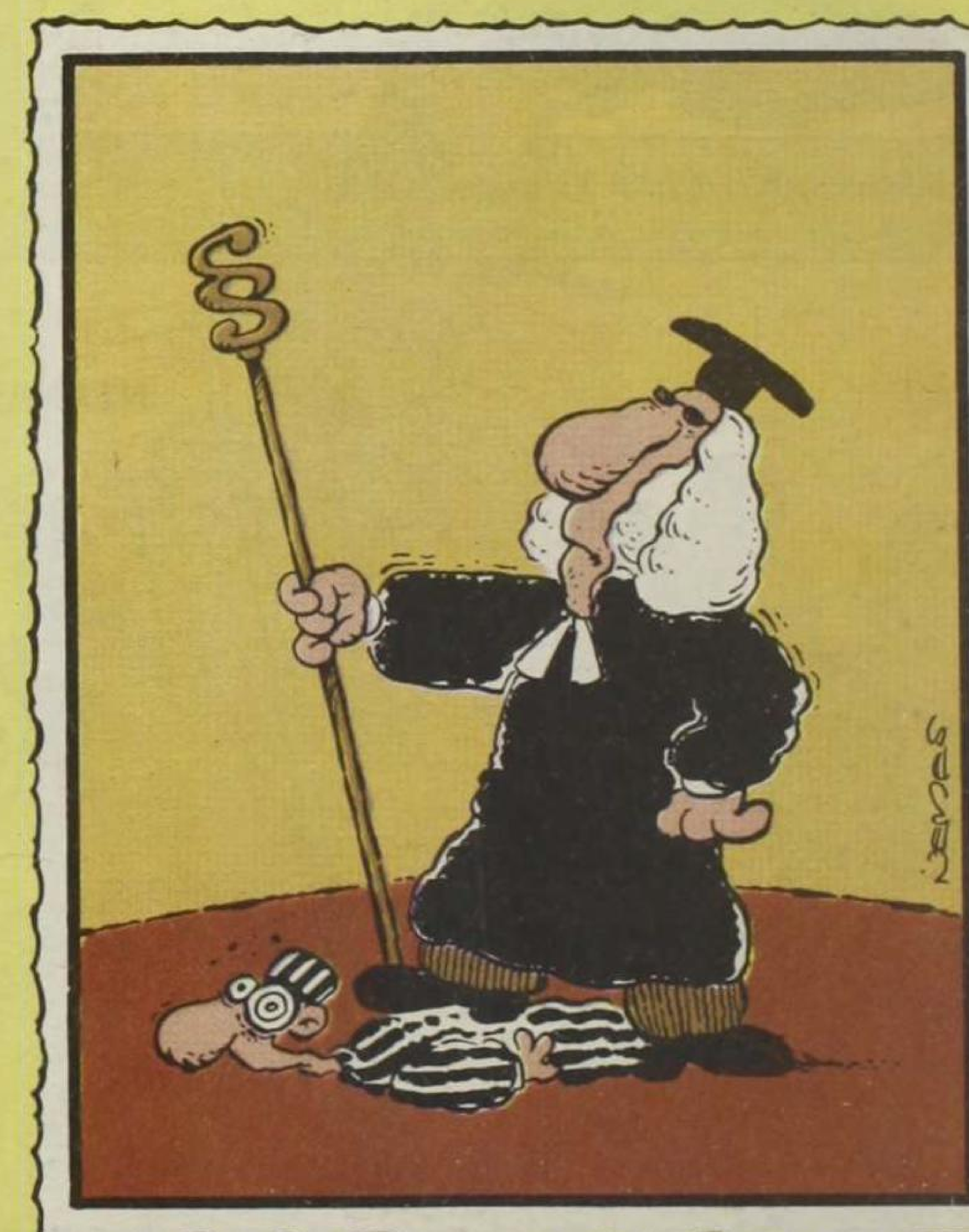

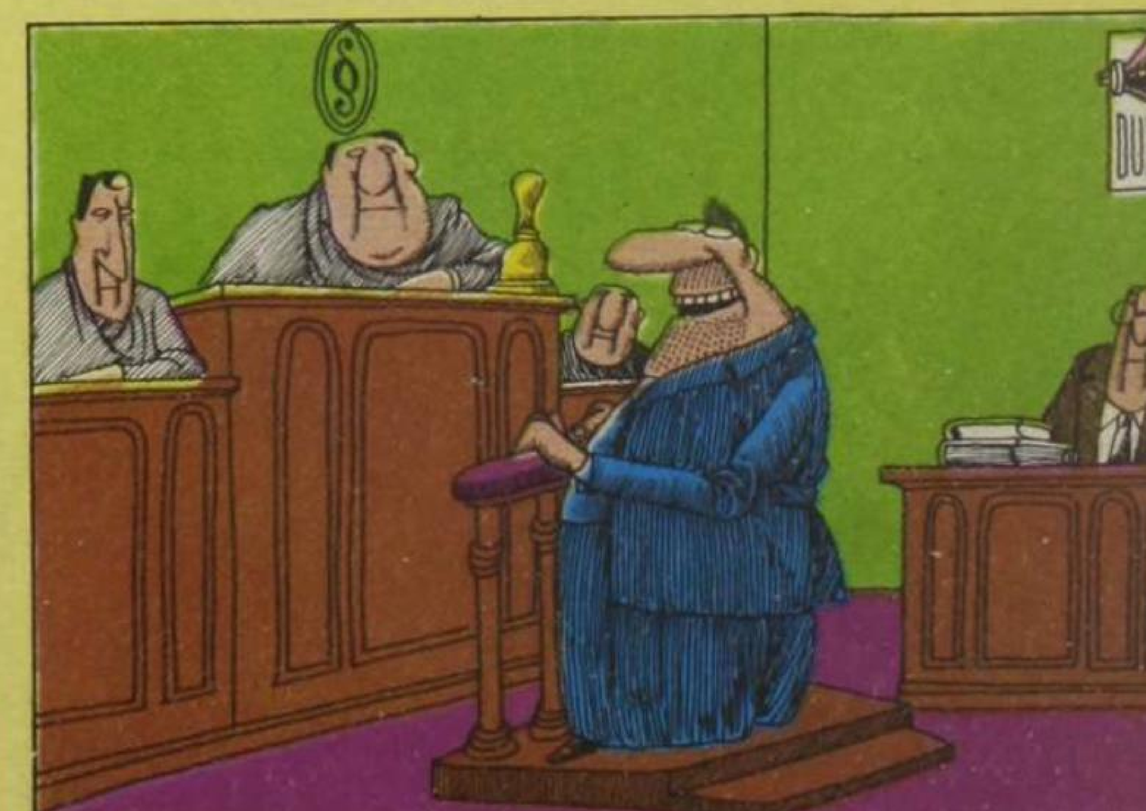
– Persze, könnyű durvulni egy kisebbségivel!

BÍRÓSÁGON

– Vádlott, ön a felesége tudta nélkül eladta a konyhabútort, mit tud felhozni mentségére?
– Azt, hogy ő csak egy hónap múlva vette észre!...

– Tisztelt bíró úr! Ön mikor volt átvilágítva?

– Miért száguldozik lakott területen százhússzal?
– Elromlott a fékem, és haza akartam érni, mielőtt igazoltatnak...

SZUHAY BALÁZS beszélgetése

MÉSZÁROS VILMOSSAL,

a Független Jogász Fórum elnökével

– Ügyvéd úr, önt kétszeresen is elnök úrnak szólíthatom, hiszen a Jogász Fórum mellett elnöke a Magyar Liberális Pártnak is. Hogyan fér össze a két elnökség, különös tekintettel a Jogász Fórum független voltára?

– A Magyar Liberális Párt gyakorlatilag nem létezik. Bejegyzésünk ugyan nem szűnt meg, de nem működik. Egykori tagjaink vagy abbahagyták – esetleg csak felfüggesztették – a politizálást, vagy más pártban képviselik ugyanazokat a nézeteket, melyeket korábban is vallottunk.

– Gondolom, valamelyik másik liberális pártban.

– Nem. Az elmúlt években alaposan megváltozott a „liberális" szó jelentése. Meggyőződésem szerint – nagyon leegyszerűsítve – liberális az, aki szerint mindent szabad, ami nem tilos, vagy ami nem sérti mások szabadságát. Egy liberális soha sem akarja ráerőltetni saját nézeteit másokra, ellenkezőleg, tiszteli a más véleményt is. A Magyar Liberális Párt Eötvös, Deák, Széchenyi eszméit kívánta követni. Tapasztalatom szerint a magukat ma liberálisnak mondó pártokra nem ez a jellemző...

– Az 1990-es választásokon milyen eredményt értek el?

– Semmilyet. Ennek története a humor kategóriájába sorolható. Pénz, tapasztalat nélkül indultunk, ügyetlenek voltunk... Egyik tagunk eséllyel indulhatott volna a képviselőválasztáson. Talán szemérmességünk okán nem jártunk házról házra a kopogtatócédulákat gyűjteni, de így is összejött mintegy hétszáz darab. Mivel a jelöléshez 750-re lett volna szükség, utolsó nap nyakunkba vettük a körzetet, becsöngettünk a lakásokba. Későn. Már csaknem mindenki leadta valamelyik jelöltnek. Így aztán csak 748 cédulát tudtunk leadni.

– Mi ebben a humor?

– Az, hogy három nappal később nagytakarítást végeztünk abban a lakásban, melynek egyik szobáját ideiglenesen „választási irodának" neveztünk ki – és a szőnyeg alatt három kopogtatócédulára leltünk. Valószínűleg ezen múlott, hogy most nincs képviselőnk a T. Házban.

– Ezek után oszlottak fel?

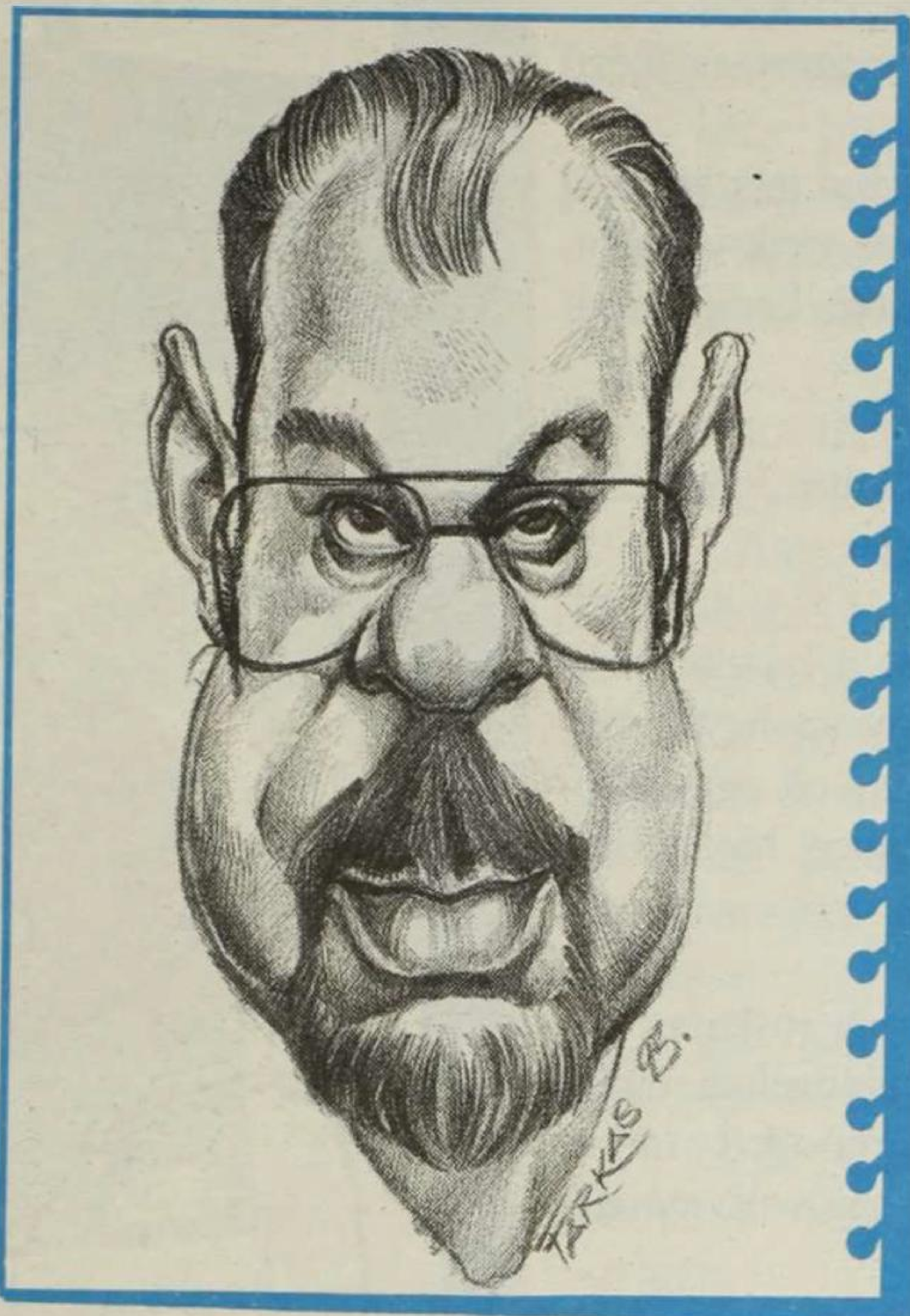
– Nem. A taxisblokád idején. Akkor rádöbbentünk, nem szabad megosztani az erőket. Tagjaink többsége akkor átigazolt vagy az MDF-be, vagy a kereszténydemokratákhoz.

– Vagyis a Magyar Liberális Párt elnöke és tagsága nem a liberális pártokkal rokonszenvezett?

– A diktatúra bukásakor mindenki szabadságra vágyott, ez természetes. Abban egységes volt az ellenzék, hogy liberalizmusra van szükség. Ki tudott harcolni gyülekezésről, egyesülésről szóló törvényt, párttörvényt. Csakhogy később kiderült, mindenki mást ért liberalizmus alatt. Így aztán az igazi liberalizmus – véleményem szerint – mind a mai napig elsikkadt. Mert az nem liberalizmus, hogyha én csak akadékoskodom, csak betartok, de soha egyetlen saját ötlettel nem állok elő. A törvényjavaslatok előterjesztése nem a kormány privilégiuma, minden képviselő megteheti. Egyszer megkérdeztem erről egy ellenzéki politikust, aki azt válaszolta: „Erre nekünk nincs apparátusunk..." Elég furcsa volt. „Erre nem vagyunk berendezkedve" – tette még hozzá. Hogyan létezhet ez? A pártoknak nálunk még nagyon sok mindenre kellene „berendezkedniük". Például a társadalommal történő kapcsolatrendszer kiépítésére.

– Milyen jövőt jósol a liberális pártoknak?

– Nem szeretek jóslásokba bocsátkozni. Az viszont tény, hogy a liberalizmus vezető politikai erőként – egy-két kivételtől eltekintve – egyetlen országban sem tud működni, inkább egyensúlyozó szerepet tölt be, többnyire a konzervatív és a szociáldemokrata erők között. Egy szabad polgári társadalomban, ahol mindenki elmondhatja a véleményét, beleszólhat a politikába, tulajdonképpen megvalósult a liberalizmus – tehát már nem kell célként kitűzni. Ami pedig a kiegyensúlyozó erőt illeti, nos, én nem látom, mely erők között kellene egyensúlyozni. Hiszen ma nincs a Parlamentben hiteles szociáldemokrata erő. A szocialistáknak vannak ügyes, sőt, kimondhatom: jó politikusai, csak éppen hiteles politikusuk nincs. Szerintem ugyanis aki korábban részt vett annak a pártnak a munkájában – és mindegy, hogy 30 vagy csak két éven át –, amely ide juttatta az országot, nincs és nem is lehet hitele. Akkor sem, ha nem tett mást, csak felemelte a kezét a rossz döntések megszavazásánál. Vagy akár csak tagja volt annak a pártnak, amely gazdasági és főként erkölcsi romlásba döntötte az országot. Mert hiszen a 800 ezer párttag látszólagos legitimációt adott annak a rendszernek, amely nem csak nálunk, hanem mindenütt bebizonyította életképtelenségét.

– Csakhogy az a 800 ezer ember sem volt a rendszer híve. Ez bebizonyosodott a választásokon.

– A hajdani párttagok közül sokan most is a parlamentben ülnek, a legkülönbözőbb frakciókban. Ezt nem tartom helyesnek.

– Ön a Magyar Liberális Párt elnöke volt, most a Független Jogász Fórum elnöke. Az egykori pártelnök hogyan lehet független?

– Nálunk a függetlenséget gyakran rosszul értelmezik, és az ellenzékiséggel azonosítják. Ez tévedés. A függetlenség önálló gondolkodást jelent, ami viszont esetenként találkozhat hol ennek, hol annak a pártnak az elképzeléseivel. Nem fogom a saját gondolataimat megváltoztatni csak azért, mert történetesen megegyeznek – mondjuk – a kormány célkitűzéseivel. A független ember is egyetérthet másokkal, különben az egész világgal kellene szembeszállnia.

– A Jogász Fórum nagy szerepet vállalt a rendszerváltozásban. Akkori elnöke, Kónya Imre ma az MDF frakcióvezetője. Mostanában viszont alig hallani a Jogász Fórumról.

– Egy időben, körülbelül az 1992 őszéig eltelt egy-másfél évben „leült" a Jogász Fórum. Működött ugyan, de keveset hallatta a hangját. Ma már nem ez a helyzet. Vannak ún. – csúnya szó, de ez fejezi ki a legjobban – jogi projekteink. Készítettünk egy európai kisebbségi chartát, dolgozunk az új magyar alkotmányon, persze nem teljes részletességgel, hanem a koncepcióját akarjuk felállítani. Ennek központjában a kétkamarás parlament rendszere áll. Gondolkodunk a társadalombiztosítás teljes reformján, mert ami a társadalombiztosítás átszervezése folytán kialakult, csak átmenetinek tekinthető. Átmeneti korban élünk, így sok minden nem tekinthető végleges megoldásnak. Elég aktívan közreműködtünk abban – ez egy ad hoc feladat volt –, hogy a nem lakás céljára szolgáló bérleményekkel kapcsolatos intézkedések úgy alakuljanak, ahogy alakultak. Ezzel kapcsolatban igen nehezményezem a kecskeméti önkormányzat magatartását: meg akarja torpedózni azt a törvényt, amit az ország legitim parlamentje meghozott. Ki akarnak vonni jelentős vagyonrészeket, ki tudja, hova... illetve tudjuk: kft.-kbe... így akarják hasznosítani. Ez azt jelenti, hogy ebben az országban kettős hatalom van. Ezt más vonalon is lehet tapasztalni. Veszélyes tendencia: oda vezethet, hogy meghosszabbodik a „marakodások kora", és nem marad idő, energia a gazdaság fellendítésére. Nagyon nehéz úgy kormányozni egy országot, hogy mindenki úgy akarja a társadalmat maga mellé állítani, hogy nem tesz mást, csak a másikat pocskondiázza. Az öncélú pártviták nem viszik előbbre az országot.

– Tehát a Független Jogász Fórum mostani elnöke nem kíván pártoskodni. De ha – tételezzük fel – képviselőjelöltként indulna a következő választáson, melyik párt színeiben tenné?

– Bonyolult kérdés. Vissza kell kanyarodnom a kezdetekhez. A Független Jogász Fórum történelmi feladatot hajtott végre akkor, amikor ellenzéki kerekasztalban tömörítette a kommunista rendszerrel szemben álló erőket. Erre sem a magyar történelemben, sem másutt nem találunk példát. Ennek a hagyománynak mi meg kívánunk felelni. Ha ezt vezérfonalnak tekintjük, a Jogász Fórum elnöke csak független képviselő lehetne. Csakhogy egy képviselő nem lehet független az országtól és az azt körülvevő környezettől. Magyarország már Szent István korában kereszténységével csatlakozott Európához. Meggyőződésem, hogy ma is csak egy keresztény nemzeti politika számíthat külföldi támogatásra, és itt nem elsősorban anyagi, sokkal inkább erkölcsi támogatásra gondolok. Az, hogy most hazánknak kedvező megítélése van a világban, elsősorban a kormány keresztény és nemzeti elkötelezettségének köszönhető. Ezt elrontani bármiféle radikalizmussal, vagy egy „most már mindent szabad" elvvel óriási hiba lenne. Elriasztaná a külföldet, az anarchia veszélyét idézné föl. A stabilitás ma az egyik legfőbb erényünk. Éppen ezért liberális elkötelezettségű emberként csak a mai kormánypolitika mögé tudok állni, akár függetlenként is.

– Elnök úr, mi most egy kormánypárti független liberálissal ismerkedhettünk meg. A mai közéletben ez önmagában humorosnak számít. Mégis kérünk egy humoros történetet az interjú végére.

– Ügyvédi munkámból idézek fel egy esetet. Ismert ügy: Gordos Dénes iskolaigazgató jogi képviseletét láttam el. Az önkormányzat alkalmatlanság címén felmondta munkaviszonyát, az igazgató ezért a bírósághoz fordult. A pert megnyertük. A groteszk az ügyben az volt, hogy a bíróság kiemelte azt, hogy a munkaviszony megszüntetésének oka volt, hogy az iskolaigazgató felfogása a vallásoktatásról nem felelt meg az önkormányzat liberális álláspontjának. Hova jutunk akkor, ha egy liberális önkormányzat azért távolít el valakit az állásából, mert más véleményen van: Azt hiszem, ez a humor kategóriájába sorolható.

– Téved, elnök úr. Ez nem humor. Ez vicc. Rossz vicc. De mentségünkre szóljon: nem az első rossz vicc, mely a Ludas Matyiban megjelenik...

ALFÖLDI IMRE

Megyen a gyerek

– Mi újság, Feri bácsi? – kérdezem kedvelt zöldségesemet, míg ő a szatyromba méri az árut. Közben lelkesen dúdolja, mivel hogy szelíden nyugtát kérek tőle, hogy „Ez a *sarc* lesz a végső...”

– Az az újság – mondja végül –, hogy megyen a gyerek iskolába!

– Ne mondja! Már akkora nagy a Bercike?

– Most megyen az elsőbe, szegény! Akkora kicsi.

Kitöröl egy könnycseppet a szeméből, és egy százast az előző nyugtából.

– Sajnálom, nagyon is! Elég cingárka gyerek, hiszen tetszett látni a két unokámat. Hogy cipeli majd azt a sok-sok vicik-vacakot, ami kell? Ráadásul összesen 3999 forint 99 fillérbe került, amit venni kellett neki!

– Cingárka! Teher alatt nő a pálma, Feri bácsi!

– De ez a Berci, nem a Pálma! A kisebbik unokám, Pálmácska még nem megyen iskolába. Berci megyen, szegény!

– Kibírja és híres tudós lesz belőle!

– Hej, amikor még én mentem az első elemibe, a húszas években! Elég volt egy palatábla, egy palavessző, egy spongya, meg tízóraira egy kis lekvároskenyér, lekvár nélkül. És volt egy ekkora kis szütyőnk, abba tettük a cuccot. Most meg hajókoffert keresgélünk.

– Hol volt a maga iskolája, Feri bácsi?

– A láposi tanyán. Összesen egy tanterem, benne roskatag padok, recsegő katedra, egy nyikorgó szék, azon üldögélt a tanító úr, a drága jó Kopolya bácsi, mekkora körmösöket tudott osztogatni ingyen, nyugta nélkül! Úgy értve, nem volt nyugta, folyton vert.

– Az biztos, hogy akkor egyszerűbben ment a dolog.

– Úgy bizony. Nem kellett annyi papír: odaálltunk a tanító elé, megmondtuk, ki fia-borja lennénk, aztán beírt, és bezavart a padba. Semmi flanc, mint mostanság: beíratás, tornaruha, tornacipő, díszes tolltartó, betelepítve mindenféle vackerályokkal. Esküszöm, egy fél Ápisz-boltot cipelnek magukkal szegények, azért van a katonaságnál annyi görbehátú untauglich gyerek. Gyurma, füzethalom, színes ceruzakészlet, radírgumi, vonalzók, zsebszámológép, nem is lehet azt felsorolni. És Kopolya tanító úr sose sztrájkolt. Mégis megtanultunk olvasni, számolni, írni!

– Öt tojást, egy kiló burgonyát és uborkát.

– Friss hagymát? Dinnyét?

– Nem, nem, Feri bácsi! Tessék számolni, hadd lássuk, mit tudott az a Kopolya tanító úr!

– Hehehe! Mindent, amit kellett! Semmit, amit nem kellett! Hát akkor, öt tojás az aszongya hogy 30 forint, egy kiló burgonya is 30 forint, az uborka meg 15. Az összesen... várjunk csak... harminc, meg harminc az hatvan, meg húsz...

– Tizenöt!

– Na igen, csak közbe drágul minden, ugye, jól van, legyen tizenöt. Hatvan meg tizenöt az annyi mint 95 forint!

– Kiválóan számol. Hatvan meg tizenöt még a tanyasi palatáblán is csak hetvenöt.

– Tényleg. Legyen akkor hetvenöt az úrnak. Az az igazság, mindig jó számtanista voltam, csak az összeadás, a kivonás, a szorzás meg az osztás ment egy kicsit nehezen. Nincs probléma, csak az utánaszámoló vevőkkel van!

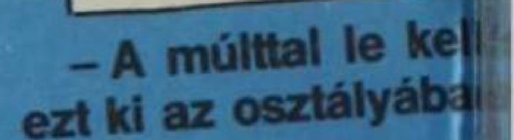
– Spongyát rá, Feri bácsi! Bercinek már nem lesz efféle gondja.

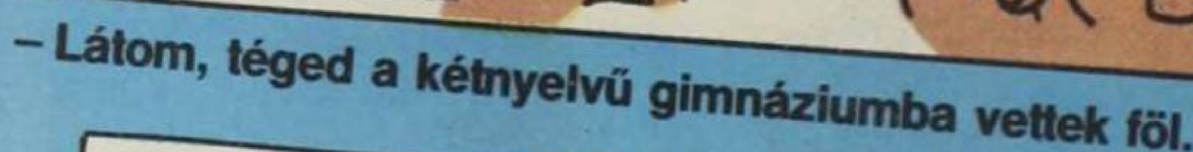
– Nem, ha naponta be tudom majd fuvarozni ezzel a Mercivel az általánosba! Az írógépével, olvasógépével, meg a számítógépével! Gyalog az nem megy. Az géptelenség!

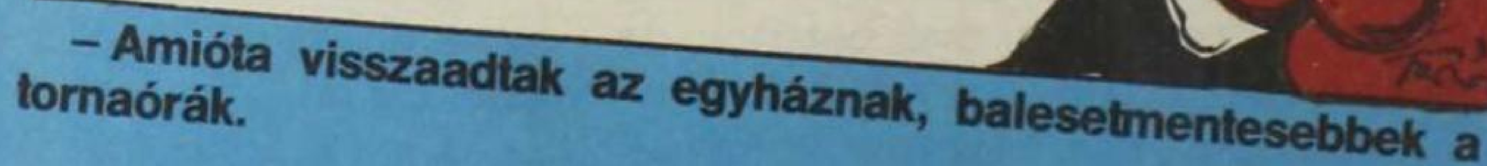
– Mennyit is mondott, Feri bácsi?

– 99 forint 99 fillért! Csak magának, mert hogy régi *evőm!*

– Béluskám, ne hagyj cserben! Neked el kell már bírnod. Iskolaérett vagy.

– A múlttal le kell... ezt ki az osztályába...

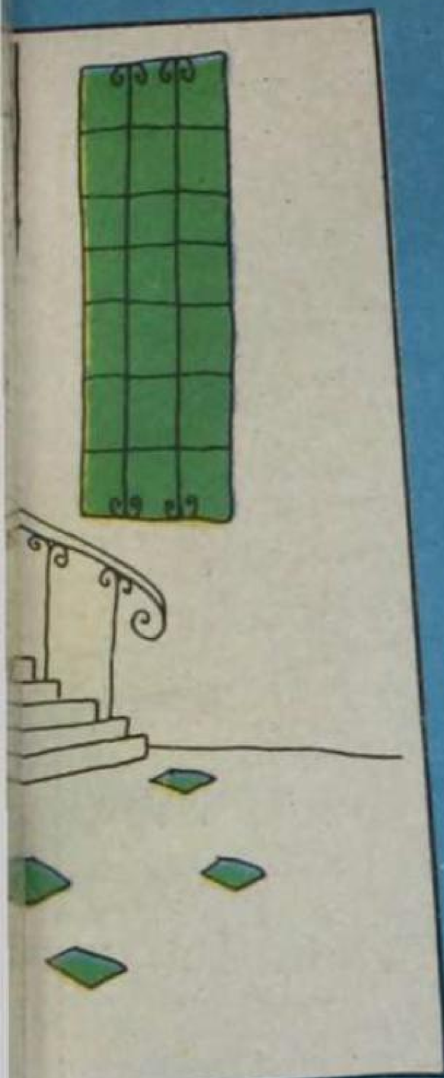

– Látom, téged a kétnyelvű gimnáziumba vettek föl.

– Amióta visszaadtak az egyháznak, balesetmentesebbek a tornaórák.

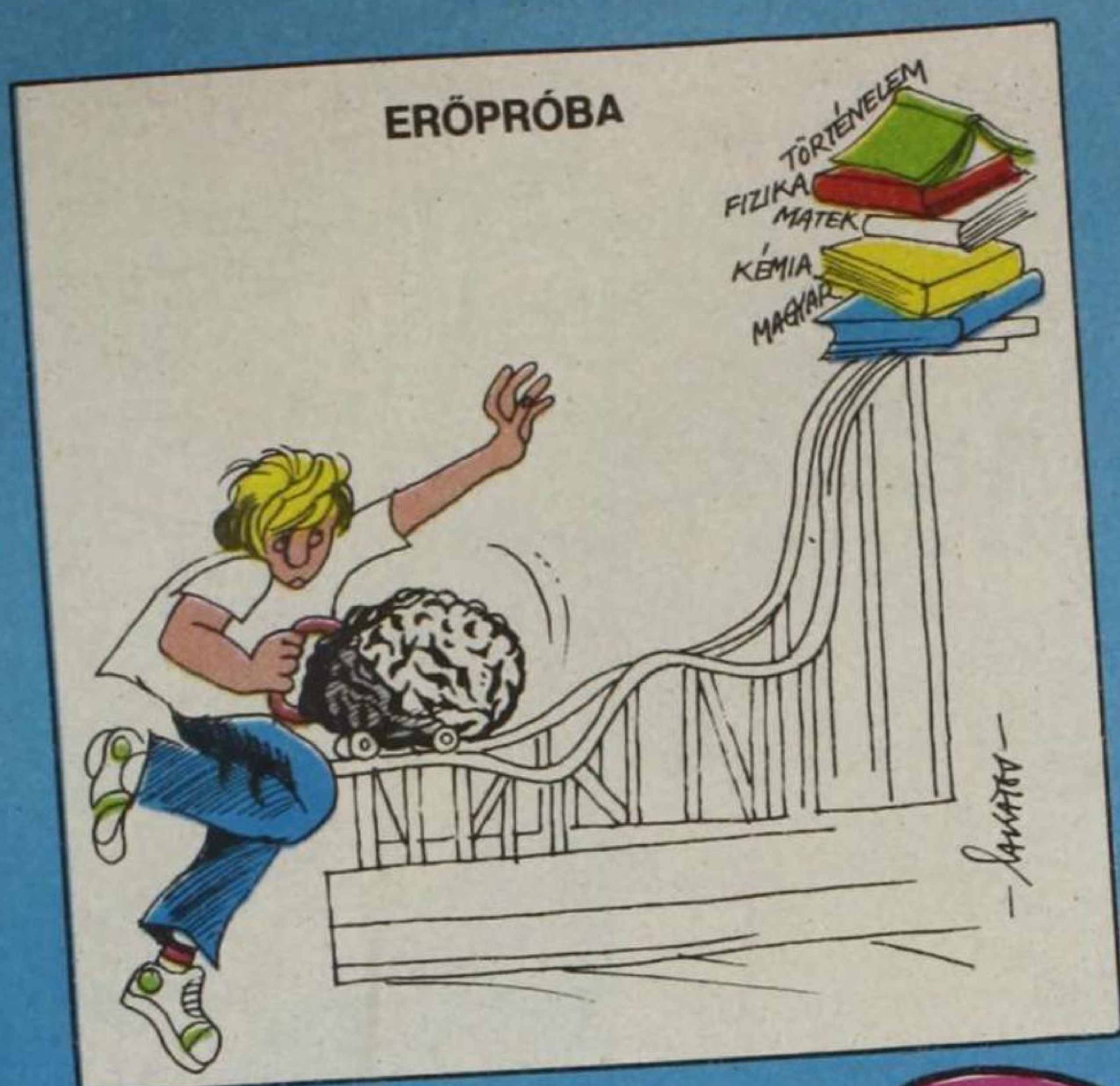
VÁNDORDIÁK

LILA ISKOLA
SÁRGA ISKOLA
KÉK ISKOLA
PIROS ISKOLA

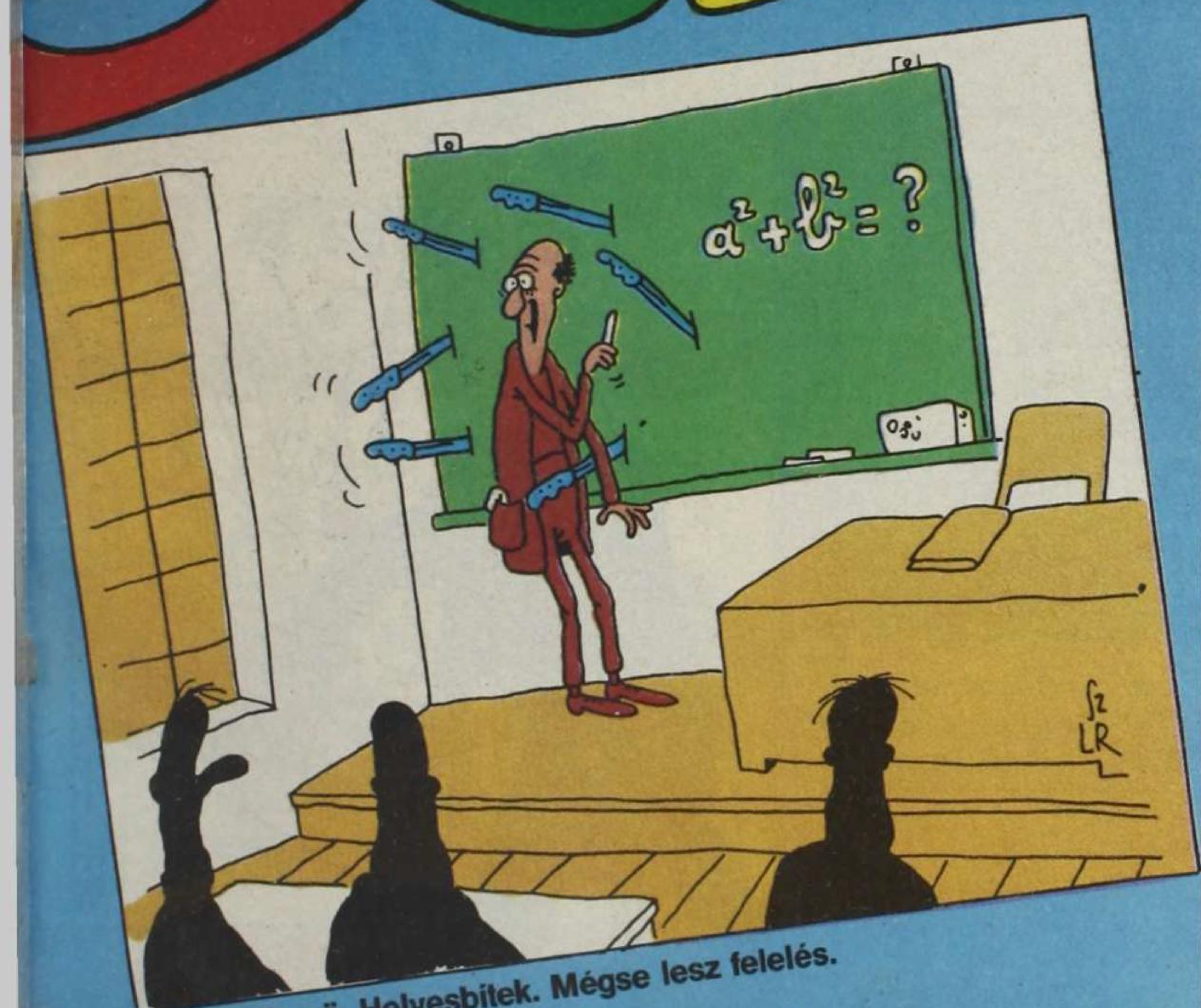

kollegina! Akassza

IIA

– Ö ... ö ... ö. Helyesbítek. Mégse lesz felelés.

ÖRÖMHÍR

ga fia, szomszéd úr?
kos, de én megvettem
is, hogy ne kelljen még

– Öregem, megint problémák lesznek a tankönyvellátással.

BODNÁR GYULA

HURRÁ! ...TANULUNK!

– Ha meg nem sértem őilletékességét, milyen lesz az idei tanszerellátás?

– Nem hamburgerem a dicsekvés, de ilyen bőséges még nem volt. Sőt! Napról napra egyre jobban megközelítjük a hazai szavazói – képviselői viszony paritását.

– Ezt hogyan érti?

– Úgy, hogy egyre jobban növekszik a „választék".

– Ezek szerint nem lesz az probléma, ha mondjuk ceruzát kell vennem a gyereknek?

– Már hogyan lenne? Van három típus. Ha a kölök pedagógusa kifinomult, akkor szolgálhatunk irónnal, ha káderképzett, akkor válassza a ceruzát, de ha konzervatív gondolkodású a tanár úr, akkor plajbásszal is szolgálhatunk.

– Attól tartok, így nagyon magasak lesznek az árak.

– Ugyan! Mi még a legszegényebb rétegekre is gondoltunk. Akkora készletünk van spórceruzából, hogy még a következő harminc átmeneti évre is elegendő lesz.

– Ez a spórceruza, ez miféle ceruza?

– Ez olyan, hogy nincs benne bél. Ezáltal nemcsak a rendkívül drága import grafitot spóroltuk meg, hanem a szintén rendkívül nagy anyagi terhet jelentő radírgumi beszerzése is felesleges. A füzetekről már nem is beszélve.

– Jó, hogy a füzeteket említi. Eddig mindig gond volt a kockákkal meg a vonalakkal.

– Ezen a téren is bővültünk. Legyártattunk egy újszerű kockás füzetet a költségvetési ismereteket tanulók számára.

– Ez milyen kockás?

– Skót kockás. Egyébként gondoltunk azokra is, akik átképződményes oktatásban vesznek részt. Kifejlesztettük az Inger–Müller számlálót és a torzítós ingát.

– Netán Geiger–Müller és netán torziós?

– Azokból designoltuk. Az Inger–Müllert közvéleménykutató, a torzítós ingát pedig újságíró képzéshez.

– Azokra nem gondoltak, akik kereskedőnek tanulnak?

– Itt is nagyot léptünk. Minden igényt ki fogunk tudni elégíteni árazópisztolyból. Szakközépiskoláknak colt-, főiskoláknak Winchester-rendszerűekből.

– Hogyan állnak a tankönyvekkel?

– Na látja, itt még vannak gondok. Egyes könyvek biztosan késni fognak.

– Nincs papír?

– Miért ne lenne? Abból a rengeteg fénymásolt dollárból, ami a zúzdába kerül, még exportra is futná!

– Akkor mi a probléma?

– A történelemkutatás fehér foltjai. Még nem dőlt el, hogy Dózsát megégették-e, vagy az újabb leletek szerint tényleg ő fulladt-é bele a Csele-patakba? Tegnap éjszaka még tartott a vita, hogy Rákóczi Rodostóban, vagy a Bodeni tóban vesztette az életét, és a politológusok egyenesen hajbakaptak azon, hogy Kossuth emigrált vagy disszidált?

– Már látom, mekkora lesz a tolongás a boltokban.

– Nem lesz. Kész tervünk van rá, hogyan kerüljük el a rohamot.

– Rendőrség? Vízágyúk?

– Ugyan már! Egyszerű táblacsere. Levesszük a „PAPÍR-ÍRÓSZER"-t és feltesszük azt, hogy: „ORSZÁGGYŰLÉSI SZAVAZÓKÖRZET"!

GALAMBOS SZILVESZTER:

MŰTÉT

A férfi sápadtan, didergősen nézett a műtéthez beöltözött orvosra:

– Doktor úr, biztos, hogy nincs más segítség?

Dr. Umberstock Endre határozottan nemet intett. Feketekeretes pápaszeme mögül szigorúan nézett a betegre:

– Meg kell tennie. Itt már csak a radikális beavatkozás segíthet. Jobb, ha minél előbb túlesik rajta.

– Ne haragudjék, de ismerem az orvosokat... Mindjárt vágnak, szúrnak, törnek... Talán valami jó külföldi gyógyszer...

– Sajnálom. Higgye el, minden körülményt alaposan mérlegeltem.

A férfi elkínzottan sóhajtott:

– Hát akkor tessék megengedni, hogy legalább a feleségemet megcsókoljam, elbúcsúzzam tőle. Itt áll a folyosón...

– Kérem – bólintott szelíden dr. Umberstock.

A férfi kinyitotta az ajtót:

– Magda! A doktor úr azt mondja, hogy nincs más megoldás. Imádkozzál értem – lehelte halkan.

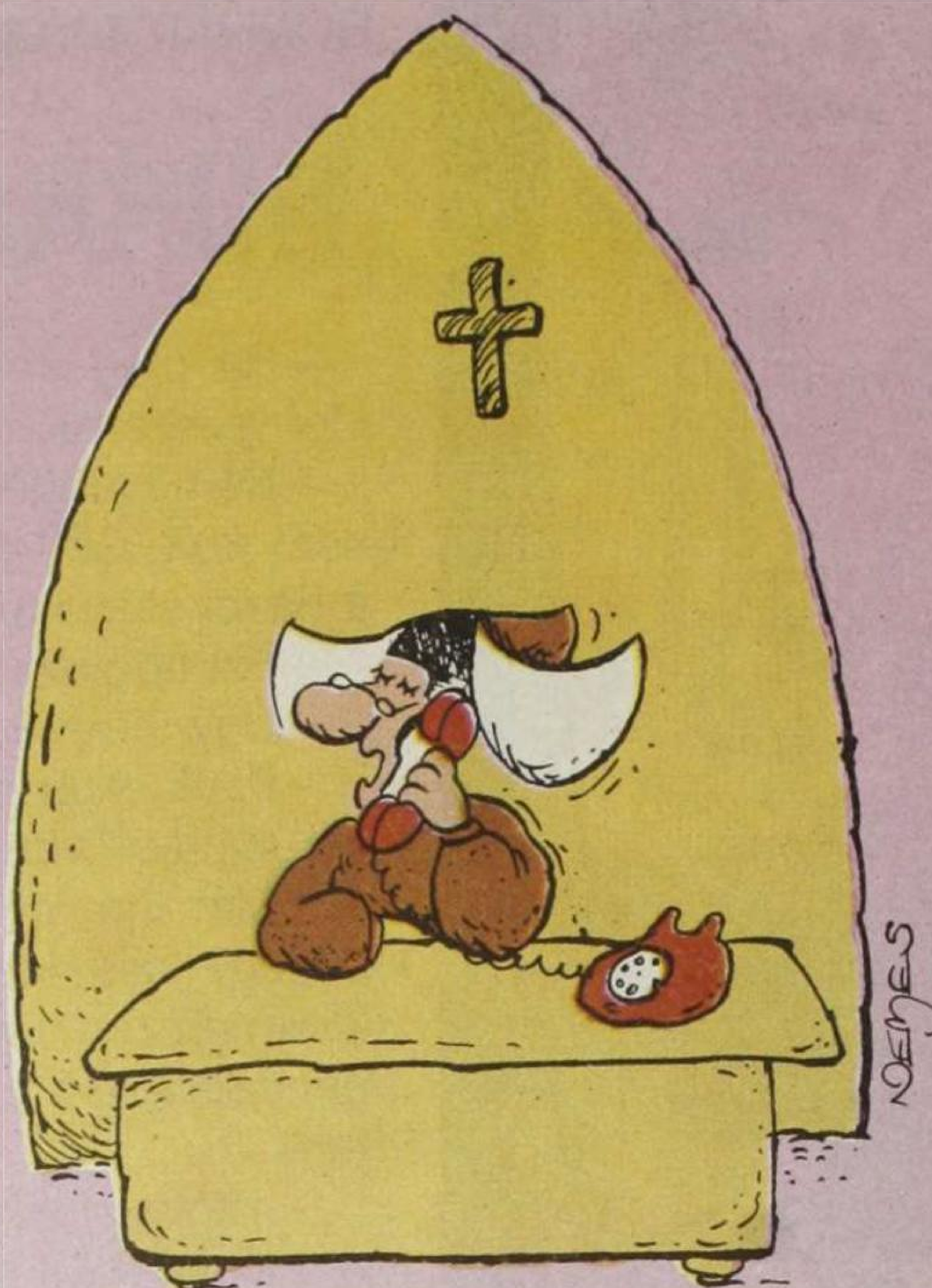
– Béla! Azt mondják, Umberstock doktornak nagyszerű keze van, és nem te vagy az első ilyen esete.

– Persze, te könnyen beszélsz. Utóvégre nem rólad, hanem rólam van szó. Soha nem tudtál igazán megérteni, együttérezni velem. Na, mindegy! Magda, jövő héten esedékes a színházbérlet. Ne feledd el befizetni. Gézáéknál mondd le az ultipartimat. Írjál Biharkeresztesre Olga néninek, hogy életem legnagyobb megpróbáltatása előtt állok. És hívd fel a hivatalomat, hogy a pócsmegyeri bakelitszállítást tizedikére ígérték. És szóljál be a szobámba Dombovárinak, közöld vele, hogy a fiókomban hagytam húsz deka disznósajtot. Osszák szét a kollégák között. És most búcsúzzunk, Magda – csókolta homlokon asszonyát, aztán betántorgott az ajtón:

– Itt vagyok, doktor úr, jöjjön, aminek jönnie kell!

– Látja, ez okos beszéd – mosolygott megnyugtatóan dr. Umberstock, aztán az asszisztensnőjéhez fordult:

– Erzsike, készítse elő a beteget. A bal négyes fogát húzzuk...

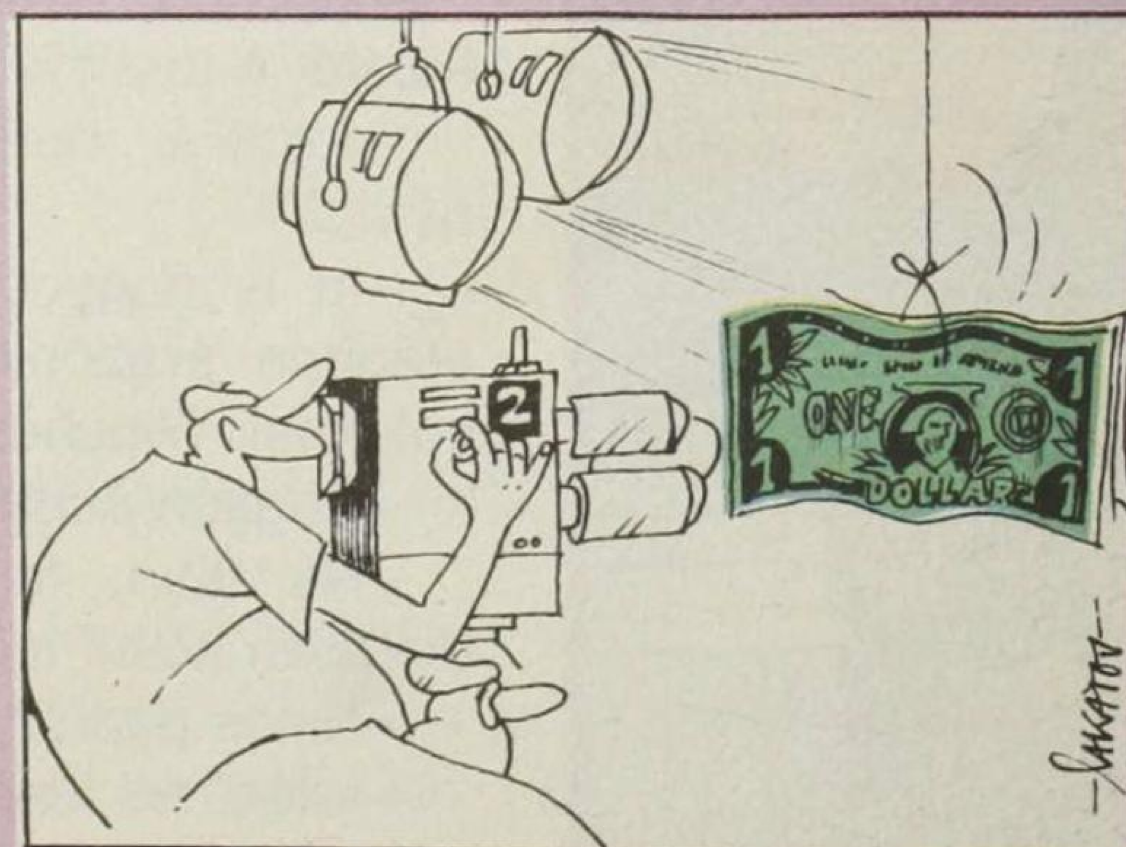

– Csillapodjon, gyermekem, alighanem megint mellétárcsázott. Ez nem az élvezet vonala, hanem a Szent Timót szeplőtelen nővéreinek apostoli kongregációja.

OPTIMISTA PEDAGÓGIA

IPARI ADÁS

– A Rózsa Norbi is itt ugrott bele, aztán csak Ausztráliában tudott kimászni.

– Azt nem teszed zsebre, amit a Valutaalaptól kapsz ezért a pénzpocsékolásért!

ÉBREDEZŐ MUNKÁSÖNTUDAT

– Fizessenek a gazdagok!!!

AKCIÓFILM

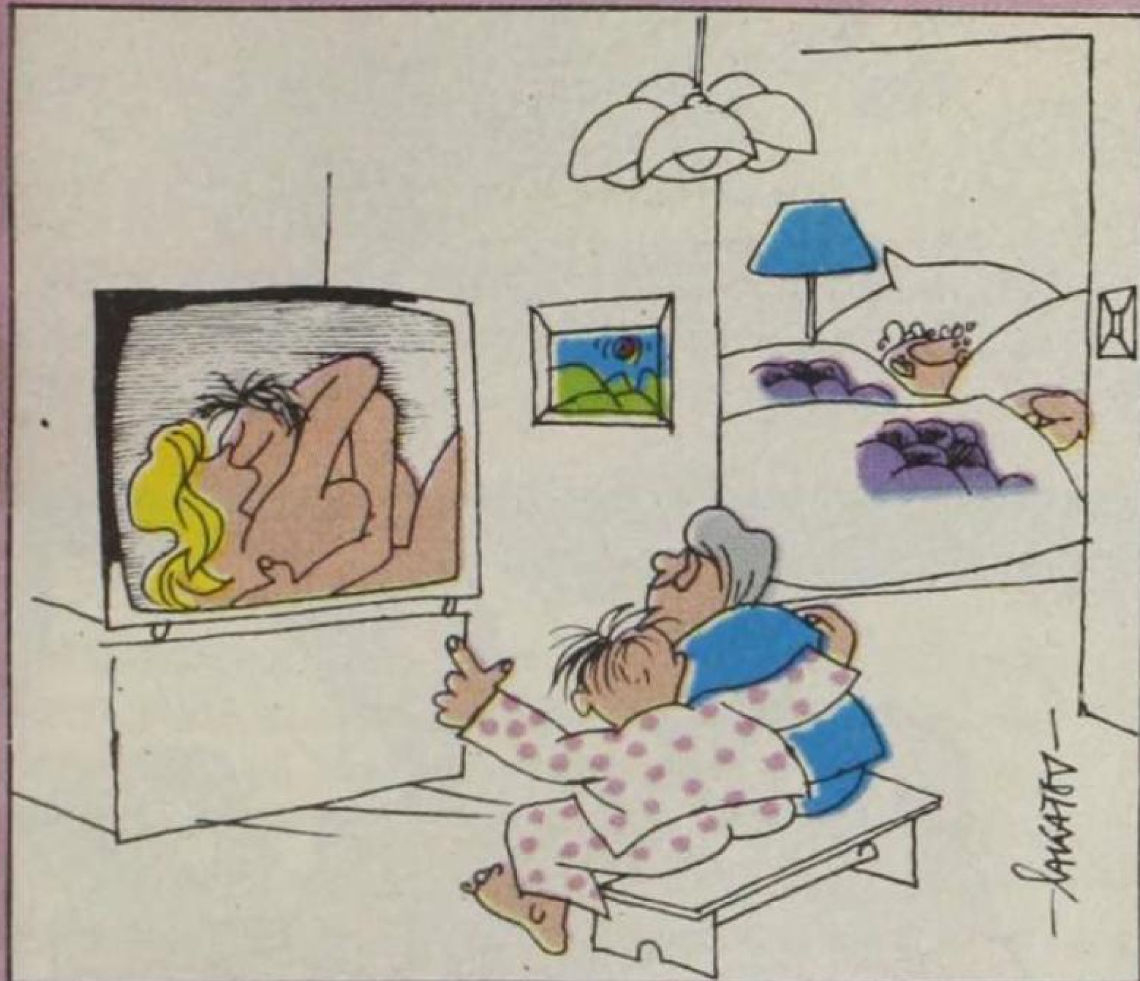

– Megállunk, gyerekek! A levegőszámokhoz özvegy Csámpás Józsefné filmgyári takarítónőt szerződtetjük!

– Sanyikám! Újra vesszük! Nem azt mondtam, hogy *kapd be* a felest, hanem hogy *kapd el* a felest!

ESTI TAGOZAT

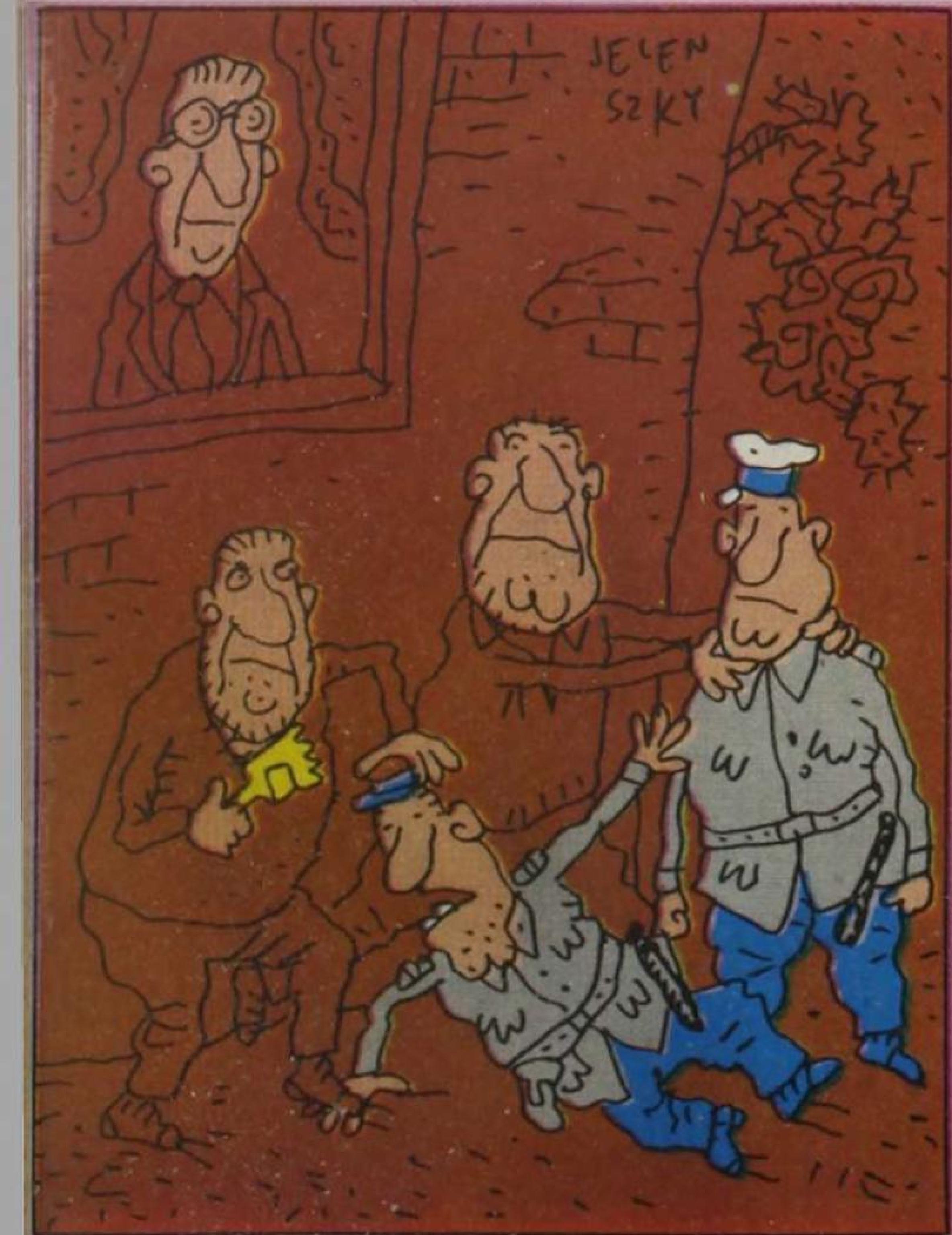
– Majd hülye leszek ennyi kecskét adni a lányodért, Magyarországon ezért három nőt és egy rakás földet kapnék!

SZEPTEMBERTŐL: ÚJ ÁRAMDÍJSZABÁS

●

A FODRÁSZ

– Főnök! Nem kérdezné meg a képviselő urat ott az ablakban, hogy most már én is bevághatnék egyet?

HAMUTARTÓSHOW

Izgulós, gebe férfira figyelek föl a hegyvidéki strandfürdőben. Sündisznó a bajsza, tüske a haja, fogkefe a szemöldöke. Markában lapos üveg; bele-belekortyint. Közben a nyugodalmasan dohányzó, annál is több kilós kabinosnőt korholja.

– ...most mondja meg, minek szívja? Megszagolta már valaha ezt a bagót? Nem érzi, hogy milyen büdös? Ha csak látom, fölfordul a gyomrom tőle. Mért jó ez magának, mondja?

– Csak – feleli párnás vállát fölvonva a nő. Az utolsó slukkot még mélyebben, a sarkáig szívja. A csikket elnyomja az asztalkáján álló cserép hamutartóban.

– Kész tüdőrák – folytatja belemelegedve a snapszos ember. – Az asszony is, huszonkilenc éve.

– Mi huszonkilenc? – kérdezi értetlenül a hatalmas dohányzó nő.

– Huszonkilenc éve ezt csinálja velem – mutat a férfi a csikkhalomra. – A lányaim is. Mind a három. Hiába dumálok nekik, hogy úgy is kivágom a lakásból a rohadt hamutartóikat, csak szívják. Pöff, a levegőbe. De én nem pofázok a levegőbe. Nem én. Kidobálom őket. Így ni!

Leteszi a flaskáját az asztalra. Kapja a kabinos matróna hamutartóját és se szó, se beszéd, a lábmosóba csapja.

A testes asszony kicsit fölhúzza a szemöldökét, de nem csattan föl. Csak megkérdezi:

– Eddig még mindegyik hamvvedrüket kidobta?

– Ki – vágja rá büszkén a sovány szőrfi. – A kristályt is. Télen. Bele az ablakba. Nekem ott ne rontsa az egészségemet a távfűtésbe'.

– Jó – mondja a nő, egyet hunyorítva. – Aztán hová hamuznak, ha nincs hova? Vesznek új hamutartókat?

– Naná, majd nem. Vesznek hát. De én azokat is elpaterolom.

– Maguknak akkor sok hamutartó kellett az életükben – jegyzi meg a kabinfelügyelő hölgy, a cigarettás csomagját pöckölgetve.

– Volt elég – mereng a szivornyázó antinikotinista. – Rengeteg. Huszonkilenc év alatt? És mindegyik új! Az ezüstlakodalmunkra is azt kért az asszony ajándékba. Ezüstöt. Mindenkitől. Akit ért.

– Azt is kidobta?

– Az összeset – sóhajt föl kéjjel a sörtebajszú. Elégedetten nyúl az üvege után. – Pedig dugták is, de megtaláltam, aztán zuhé, kész. Volt, nincs.

Az asszony azonban ezt már nem bírja. Kapja az üveget, a falicsaphoz ugrik, beleüríti a maradékot. Szagáról ítélve: kisüsti szilva.

Aztán leül, rágyújt. A füstöt a vendég szeme közé fújja. Az italmentes antinikotinista mukk nélkül tovaimbolyog.

Tekintetéből csakúgy süt a hoppon maradt világmegváltók sértettsége.

ISZLAI ZOLTÁN

MI AZ A SZEX?

Zivatar előtti, felborzolt hangulatra érkeztem a keresztlányoméktól, s mint azt a mama dühös beszámolójából megtudtam, Ági egy másik diszkóból és mélyen a megbeszélt időpont után érkezett haza. Ráadásul egy motoros mihaszna hozta, olyan dobhártyarepesztő lármával, hogy felverték az egész környéket. A hálóinges lakóhad az ablakban könyökölve, szomjasan fülelt.

– Csak suttogtunk – szipogott a lány.

– Bukósisakban! – csattant fel a szülőanya. – Abban csak az ordítást hallani! – Együttérzést remélve fordult hozzám. – Volt ilyen szégyentelen dolog a te idődben?!

– Nem, dehogy! – siettem a segítségére. – Mi azt se tudtuk, mi a szex. – Tudod – fordultam restelkedve a kisasszonyhoz –, ha akkor összejöttek a famíliák, a mama-sereg a szomszéd szobában kávézott, mi meg, fiúk és lányok, gyermeteg társasjátékokkal szórakoztunk.

– Marha izgi lehetett – pislogott Ági.

– Ugyan! Ostoba kérdésekre ostoba kis válaszokat kellett kitalálni. Aki tévedett, zálogot adott.

– Na tessék – krákogott elégedetten a mama. – Aztán szépen hazamentek.

– Csak előbb ki kellett váltani a zálogot – magyaráztam. – Csupa gyerekes dolog! Volt például a csillagok számolása. Ez úgy ment, hogy az ifjú pár benyitott az üres és tök sötét szobába és addig kellett ottmaradniok, illetve csak akkor jöhettek ki, ha...

Ági ébredezni kezdett. – Hogy a búbánatban volt ez, a csillagokkal?!

– Általában inkább a kútbaugrást választottuk! – tértem ki a részletek elől. – Azt úgy kellett, hogy az üres szobában a lány annyiszor, szóval a fiút, ahogy mondták, hogy hány méter mély a kút, na már most, akkor kapta vissza a zálogot, de csak egészen ártatlan puszikat képzelj...

– Kezd tök jó lenni – a lány egészen feléledt. – Szóval, mihez is kezdtetek egymással, ott az antik kanapén?!

– Legtöbbször táncoltunk! – kiáltottam élénken. – De nem ismertünk ilyen szexis hogyhívjákokat! Legfeljebb a tangót. – Felkacagtam. – Emlékszem, egyszer az Ervin egy új figurát akart bemutatni nekünk, és a Margittal elvágódtak a szőnyegen, micsoda csörömpölés, becsődült minden mama, ők meg úgy össze voltak gabalyodva...

Ági fényesen mulatott. – Melyikük volt felül?

– Szemtelen! – intette le az anyja. – Több tiszteletet, igen?! Nem motorral vitték őket haza, elhiheted!

Mélázva tekintettem a múlt ködébe. – Bizony nem! Akadt akkoriban még néhány bérkocsis... Kapott egy kis borravalót, elindult velünk a városba, csak úgy valamerre... Poroszkáltak a lovacskák...

– Én elszunyáltam volna – ásított Ági.

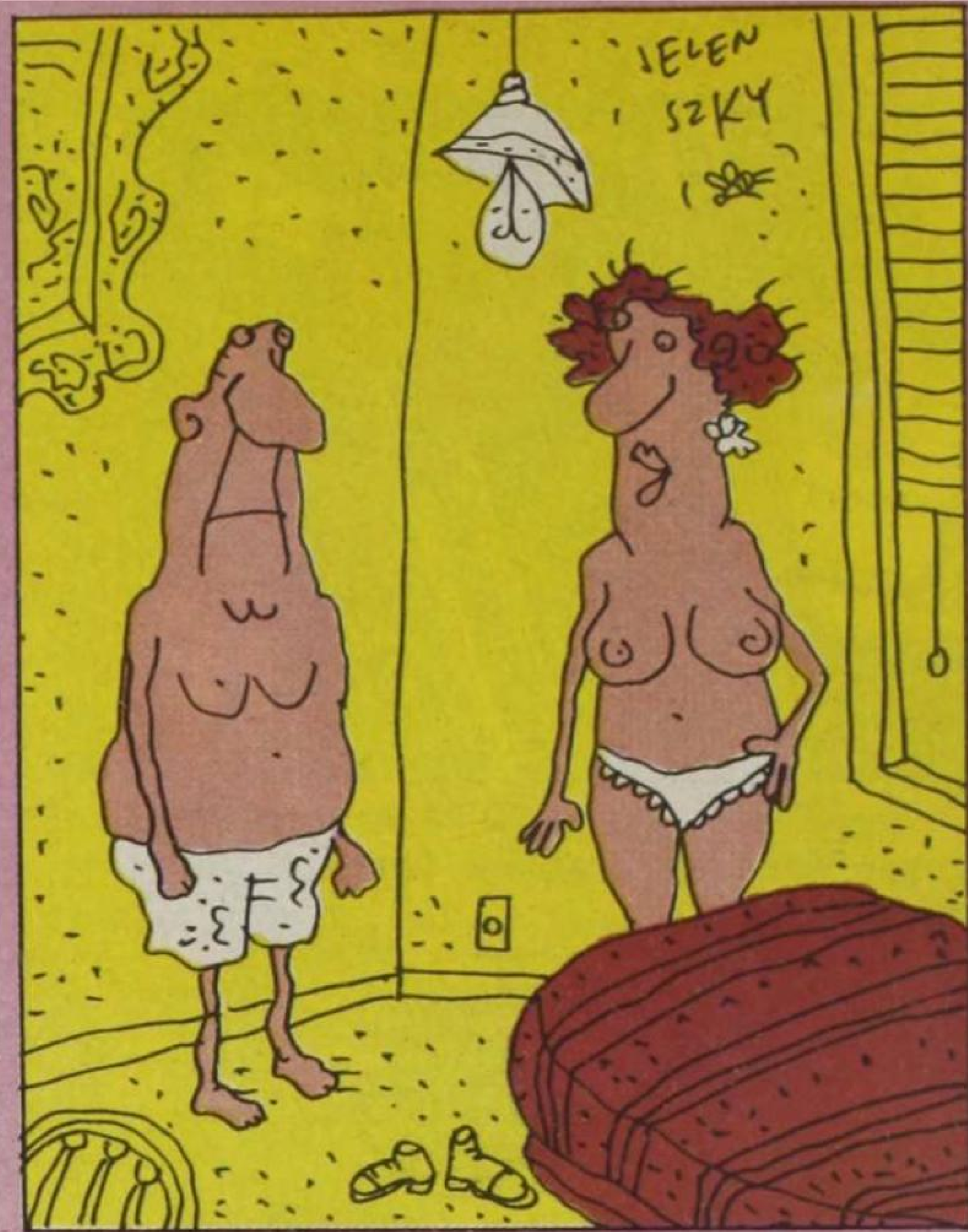
Kapott tőlem egy huncut kis mosolyt. – Tudod, a kocsis nem láthatott hátra, az ablakfüggönyöket viszont kétoldalt le lehetett engedni, bent tágas kényelmes finom kis kuckó, puha párnás, zavartalan, meghitt, sötét...

– Szuper! – kiáltotta a lány irigyen. – Mennyivel menőbb, mint ez a lökött motor!

G. SZABÓ JUDIT

– Már tudom, a kórházból ismerjük egymást, ahol ápoló voltam, de hát itt a Thai masszázsszalonban jobban fizetnek.

– Na, most az oktatóprogram az normál árban van, a többi után viszont kulturális járadékot kell fizetni.

– Anyukám! Van fogalmad, hogy a képviselő választásban is van előjáték, nemcsak a szexben?

– Hova gondol, főnök úr? Csak egy kis időn túli diktálásról volt szó!

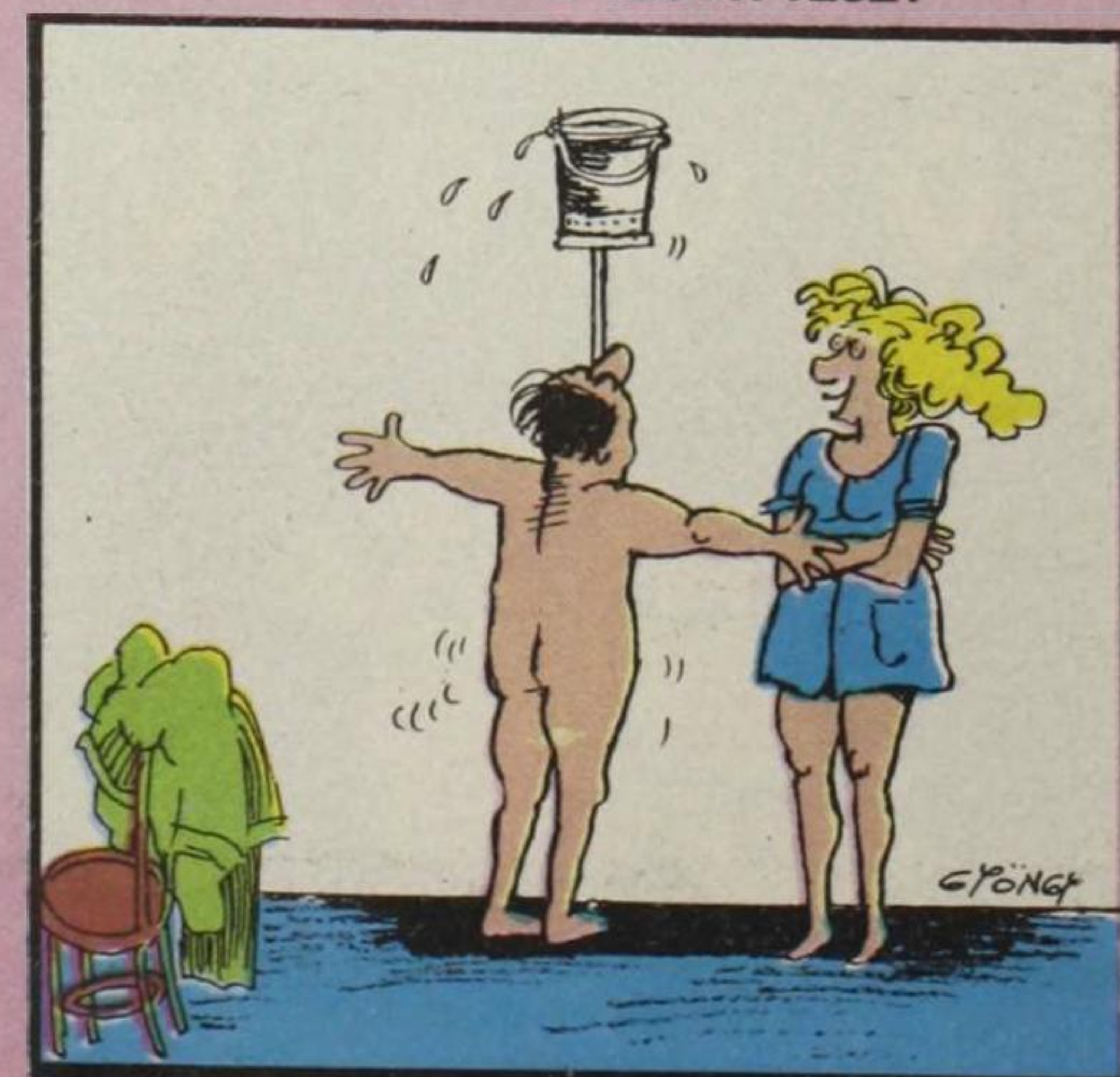
SZÁMLAADÁS

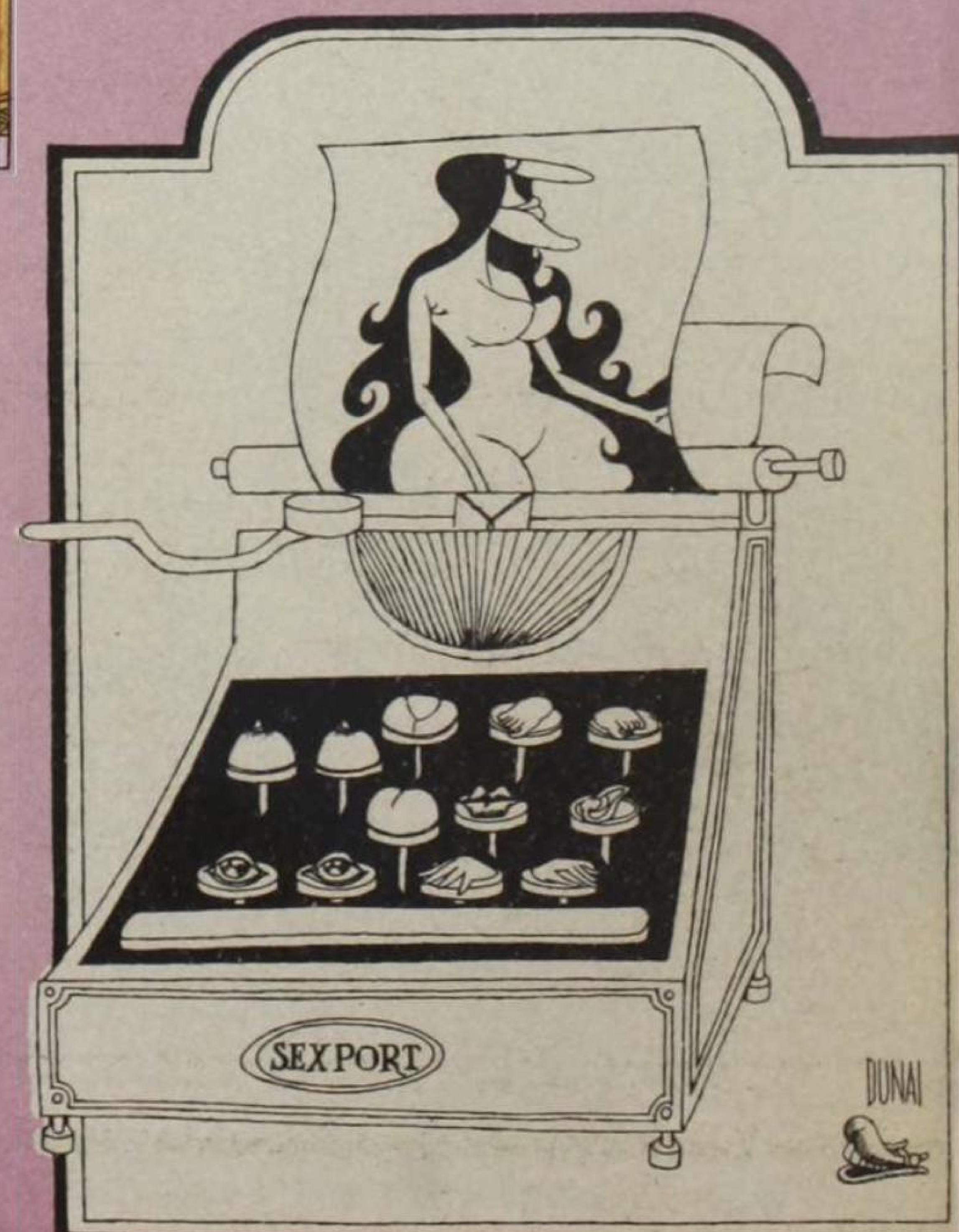

– Számlát nem adhatok, őstermelő vagyok!

– Mi a bajod?
– A titkárnőm...
– Felmondott?
– Igen, mert rajtakapott a feleségemmel.

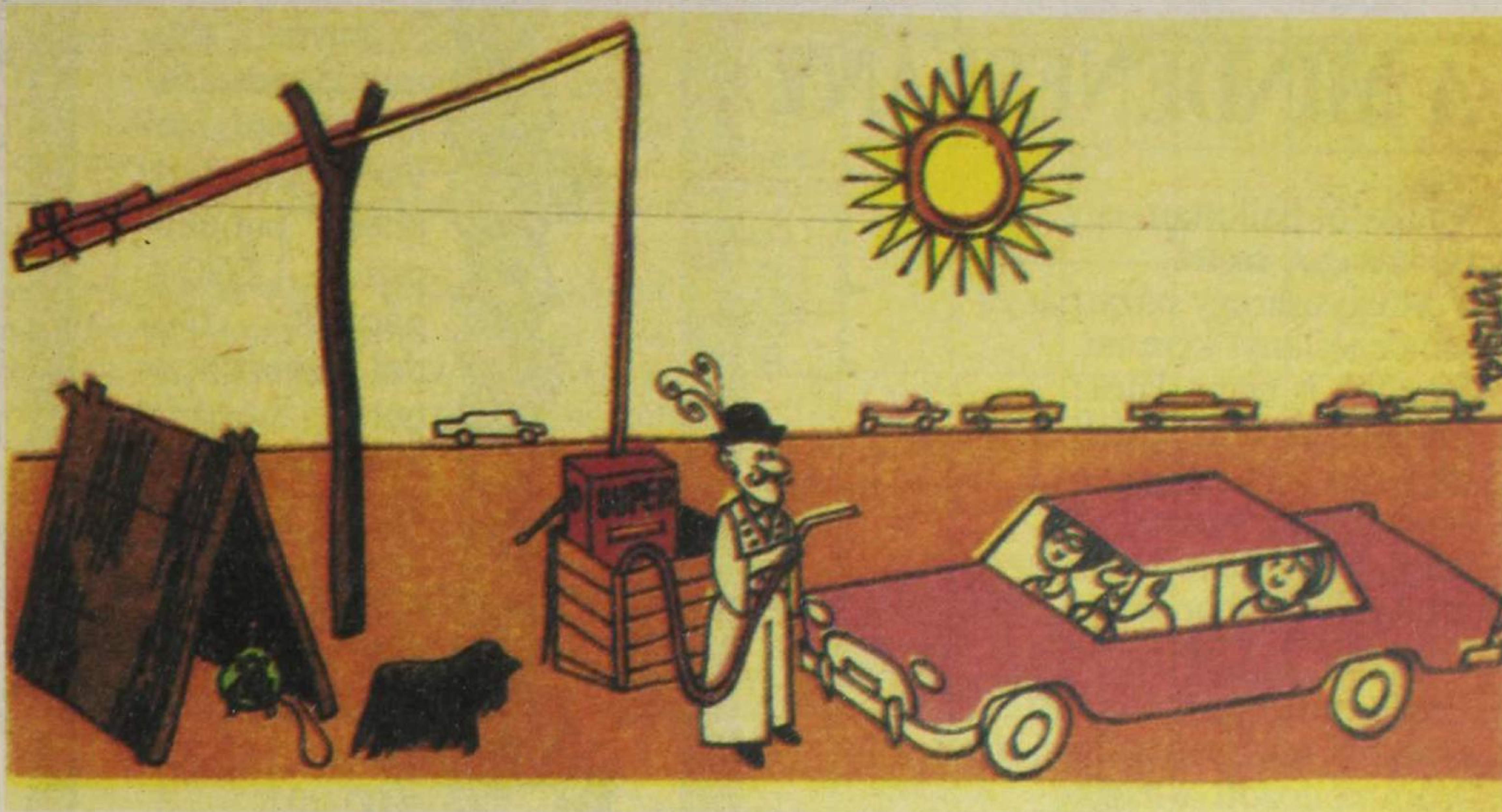
II. HÁZASSÁG ELŐTTI TESZT

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

MÉGSE RÚGTAK KI (1969)

Márciusban hivatalosan is megindult a Rádió Kabarészínháza, az eddig esetleges jelentkezések helyett periodikusan, havi azonos műsoridővel.

Ez mindenképpen előrelépés. Elismertetés. Megtűrt rosszból szükséges rosszá avanzsáltunk, számítanak ránk, hogy rendszeresen kimondjuk az eddig kimondhatatlant.

Nem csak egyik szerző és szerkesztő vagyok, föl is lépek a műsorban. 6-os stúdió, 250 néző, köztük fontos ismerősök, biztató tapssal fogadják, amikor Bodrogi bejelenti, hogy én következem. Elmondok négy oldalt, és az utolsó bekezdés előtt egyszerre sztrájkba lépnek a hangszálaim. Átéltem, mit jelent, hogy egy hang se jön ki a torkomon. Ami kijött, az inkább bennmaradt volna. Valami szánalmas, vékony nyüszítés, megbicsakló nyöszörgés, utána lemértem a szalagon, csaknem egy percig eltartott, amíg újra el tudtam kezdeni az olvasást. Hat sorom volt hátra. Érteni ugyan nemigen lehetett a közönség első sorában sem, mégis rendesen megtapsoltak. Na nem is engem, nyilván azt, hogy életben maradtam. Olyan benyomást kelthettem, mint kedvenc morbid viccem hőse.

Közös kórházi betegszobába éjfél előtt új beteget hoztak. Hörög, zihál, a többi beteg becsöngeti a nővért. Csináljon már valamit, képtelenség ettől megmaradni, rémes, miket művel.

NŐVÉR: De kérem, láthatják, hogy agonizál. Legyenek egy kis elnézéssel. Pár órája van már csak hátra.

BETEGEK: Értse meg nővérke, ezt nem lehet kibírni! A bal négyes már rosszul van, az operált öregnek felment a vérnyomása, találjon ki valamit. Talán vitesse át a haldoklókhoz.

NŐVÉR: Hogyhogy a haldoklókhoz? Hiszen ott van!

*

Hárman szerkesztjük a Kabarészínházat is. De ami évente egyszer, szilveszter évadján még úgy ahogy kompenzálható, hogy hármunknak legalább két és fél különböző indíttatása, ízlése, kialakult szerzőkörhöz való affinitása van, ezt, mint szünet nélküli munkaköri kötelességet, mind nehezebben viselem. Szakmai hátrányba is kerülök két tapasztaltabb kollégámhoz képest, ehhez a harsány, népszínházi stílushoz én nem értek. Marton és Szilágyi ezt direkt módon nem éreztetik velem, a közeg nyájas. De naponta bejár Komlós János, ő látványosan semmibe vesz. Mit szépítsük: legalább is lenéz, de az sem kizárt, hogy utál. (Mi tagadás, én sem foglalom imába a nevét, mióta személyesen ismerek olyat, akit annak idején sajátkezűleg vallatott.) Egyszer részegen ordítva azt is megígérte, hogy kirúgat a rádióból. Ezzel ugyan adósom maradt, ám találkozóink légköre továbbra sem volt szívélyes, baráti.

Nos, miután Hámos György kis jelenete nem fért bele abba az adásba, amelyben Komlós 30 perccel volt jelen, arra kértem elöljáróimat, hadd lépjek ki a közösből, és gazdálkodjam inkább egyéni nadrágszíj-parcellámon, mindenki jobban jár. Az egyéb produkciókban, szilveszterekben persze továbbra is lankadatlan hevülettel veszek részt.

Kilépésem következtében hajam szála sem görbült, a kutya sem ugatott utánam. Marton is csak privát rosszallását adta tudtomra, amiért – ahogy ő mondta – a televízióban és a Vidám Színpadon gyakrabban kompromittáltam magam.

Valóban több időm jut részt venni más produkciókban.

Például először olvasok fel élő adásban a Hétvégében. Ez volt a 168 óra jogelődje. Nem emiatt, de fegyelmit is kaptam idén (eddig az egyetlent!).

Régi műsorokat ismételtünk a nyáron, köztük egy 1961-ben elhangzott párjelenetet. A négyperces dialógus megfelelt a kor szellemének, oly haladó és előremutató volt, hogy Furceva miniszterasszony is csettintett volna hallatára. Arról szólt, hogy Gagarin már fönn járt az égen, körülrepülte a Földet, behozhatatlanul vezetünk az űrhajózásban. Bezzeg szegény amerikaiak, még csak a majmot idomítják, amit majd fellőnek a Lajka kutya után.

Nos, én előírásszerűen még májusban lehallgattam, ahogy az archív műsorokat mindig kell, kivágtam belőle mindent, ami közben politikailag más akusztikát kapott, aláírtam, leragasztottam a dobozt, és nyugodtan elutaztam Bulgáriába nyaralni. Mire visszaértem, már várt a megrovás. Kiderült, hogy a béketábor behozhatatlan rakétafölényét dicsőítő jelenet ismétlése pont július 20-ra esett, amikor Armstrongék a Holdon jártak. Ez a lelkiismeretlen NASA nem telefonált nekem, hogy melyik napon indítják az Apollót. De nem is az inkriminált mű elhangzása, sokkal inkább a hallgatók reagálása miatt részesültem írásbeli megrovásban. Mert telefonáltak elvetemült reakciósok, hogy höhö, értjük ám a célzást, nagyon fineszesek maguk, hogy pont ma dicsérik a ruszkikat, de telefonáltak odaföntről, és odaátról, a szovjet nagykövetségről is, hogy mi volt ez elvtársak, nem tudnak vigyázni?!

*

Korabeli szalonképtelen vicc arról a hétről:

Visszaér az Apolló 10, a kapitány elmegy a pápához.

– Szentatyám! Fönn voltam, körülnéztem, nincs Isten!

– Fiam, el ne áruld senkinek! Itt van 100 000 dollár, de egy szót se!

– Jól van.

Következő út Moszkva.

– Képzelje Brezsnyev úr! Fönn voltam, van Isten!

– Hű, csak meg ne tudják! Itt van 100 000, de hallgasson, mint a sír! Értette?

Elmegy Nixonhoz.

– Elnök úr. Fönn voltam, van Isten!

– Na és?

– De néger!

VENDÉGLÁTÓIPARI FIGYELMESSÉG

AZ ÉN HÁZAM, AZ ÉN VÁRAM

Szür-Szabó József rajza

FÜLÖP KÁLMÁN

A MINDENESLÁNY

Valakitől hallottam egy
mulatságos esetet:
Volt egyszer egy házaspár és
mindeneslányt keresett.
Találtak is nemsokára
s a lakásuk ragyogott,
irigyelték tőlük a lányt
ismerősök, rokonok.
Irigyelték tőlük a lányt
ismerősök, rokonok.

Teltek-múltak a hónapok
s mindig minden rendben ment,
öröm költözött a házba
amióta megjelent…
Fél év múlva szégyenlősen
így szólt a lány: „Elmegyek!
Úgysem tudnám eltitkolni,
útban van egy kisgyerek.
Úgysem tudnám eltitkolni,
útban van egy kisgyerek.”

„Nincs semmi baj – szólt az asszony –
Maradjon csak minálunk,
Beszélek a férjemmel és
valamit majd csinálunk.”
Mivel nem volt gyermekük, hát
gyorsan megvolt a kiút,
ők fogadták örökbe a
három kilós kisfiút!
Ők fogadták örökbe
a három kilós kisfiút!

Most már négyen éltek tovább
békességben, boldogan,
dicsérték is nagyon a lányt:
„Lám mindenre gondja van!”
Ám egyszercsak pironkodva
megint így szól: „Elmegyek!
Minek most már letagadni,
itt az újabb kisgyerek.
Minek most már letagadni,
itt az újabb kisgyerek.”

„Ejnye-ejnye – szólt az asszony –
Máskor jobban vigyázzunk!
Többé ilyet ne halljak, mert
hiányozna minálunk.”
Szükség volt a dolgos kézre,
tehát nem volt más kiút,
ők fogadhatták örökbe
a második kisfiút.
Ők fogadhatták örökbe
a második kisfiút.

Most már öten éltek együtt,
három felnőtt, két gyerek
s egyszercsak felcsattan a lány:
„Most már végképp elmegyek!
Gyerektelen házaspárhoz
jöttem és most pakolok,
két ilyen rossz kölyök mellett
egy percig sem maradok!
Két ilyen rossz kölyök mellett
egy percig sem maradok!!!”

BOLHAPIAC

Keresnek:

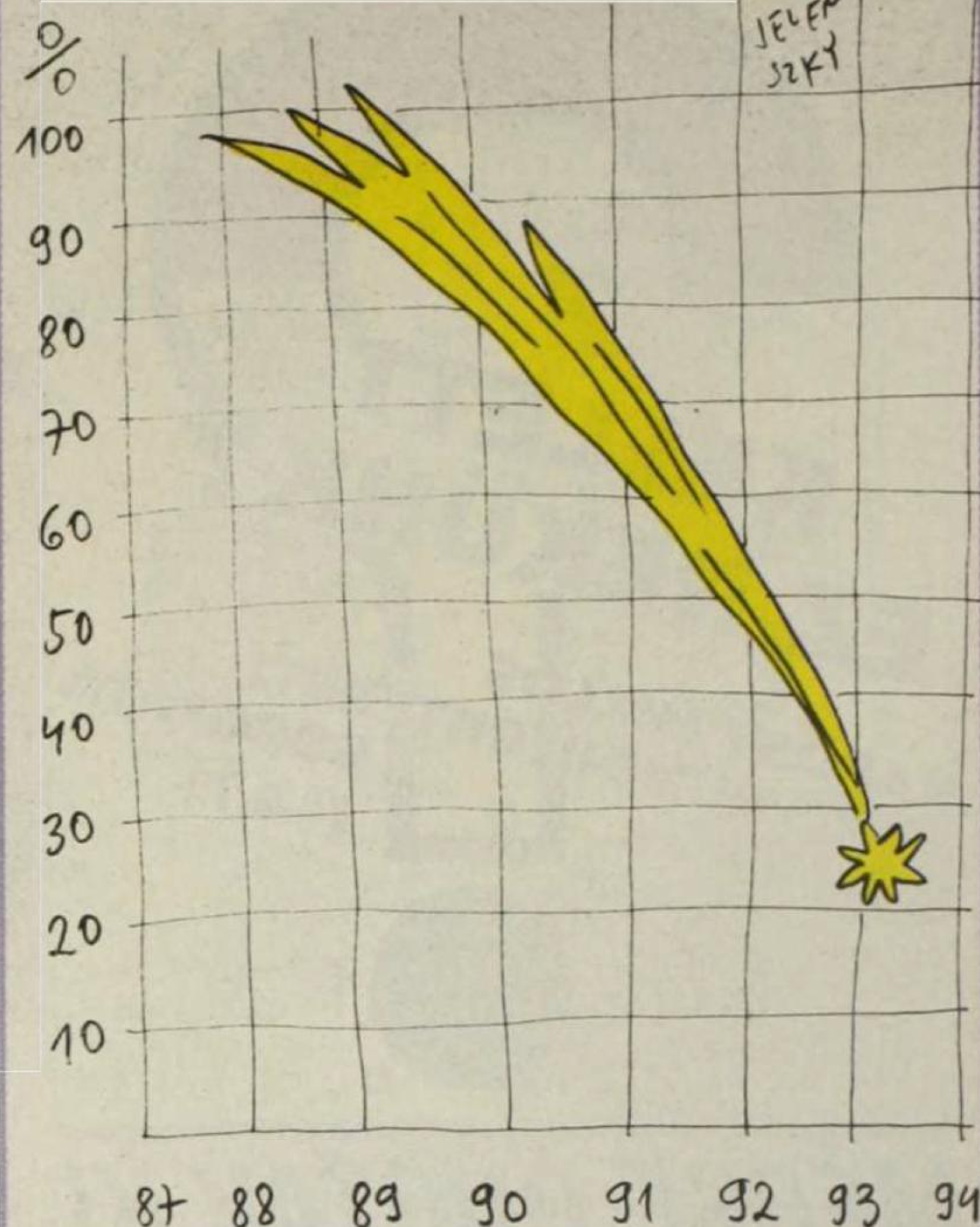
golyós számológépet, táskaírógépet, lovas posztert, játék babakocsit, LEGO-t, paplant, plédet, faliszőnyeget, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, villanybojlert, (120 l-es), a Ludas Matyi példányait, (1970–1980-ig).

Kínálnak:

vérnyomásmérőt, koronaszivattyút, villanyvasalót, síbakancsokat (39–42-es méretben), autó csomagtartót, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, női ruhaneműt (közepes termetre), egy kombinált kisszekrényt, ágyat, négy db széket, szépirodalmi és egyéb könyveket.

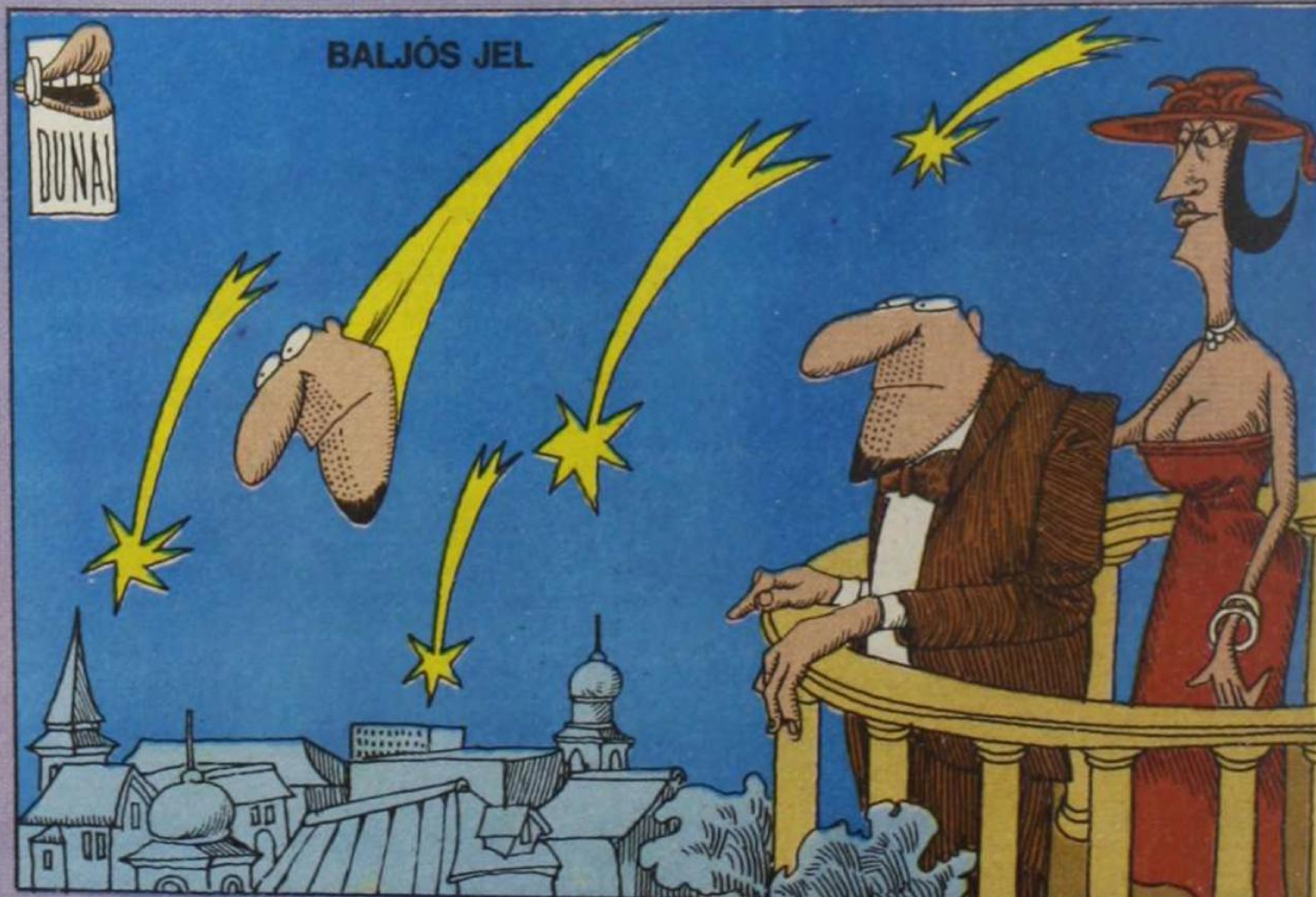
•

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

CSILLAGHULLÁS

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/35-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Mály Gerő, akinek kedves, korpulens figuráját a régi filmeknek hála, a mai néző is jól ismeri, kiváló színész volt. Amikor Móricz Zsigmond gratulált neki az Úri muri premierje után, amelyben Csörgheő Csulit játszotta, Mály így köszönte meg az elismerést: „Természetes, hogy jó vagyok a szerepben. ..." (Befejezés a számozott sorokban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: szeptember 7.

TÓPARTI ÜDÜLŐHELY LEPSÉNY KÖZELÉBEN
FÉLELMET KELTŐ
JAPÁN RÉSZLET!
LENGYEL VAJDASÁGI SZÉKH.
SZÍNPOMPÁS TOLLAZATÚ PAPAGÁJ
2
I
MINDEN RÉSZLETRE KITERJEDŐ
KIHALLGATÁS
TUCAT FELE
SZERETI KALAFOT
ROMÁN AUTÓJEL
... VIDAL (AM.ÍRÓ)
SÍNEN HALAD
NÉMET AUTÓJEL
ÁRKOT KÉSZÍT
...KINI (FELSŐRÉSZ NÉLKÜLI NŐI FÜRDŐRUHA)
1
KULCSOT ÁTNYÚJT
HAJNALBAN
TILTÁS SZAVA
INDIAI FEJEDELMI CÍM
SVÁJCI ÜDÜLŐH.
VERDI OPERÁJA
NYIRETTYŰ
RALONDARAB!
KNOCK OUT, R.
AZONOS BETŰK
... BASINGER
"A" HARCKOCSI
HOZZÁNK FUT
ZAVAROS ÉRA!
PL. HYPPOLIT
SZÍNÉSZ (FLÓRIÁN)
MEGVÁLTOZTAT
IRATOT BESOROL
ZSÁKBAN VAN!
KÖVETS. AUTÓJEL
... MARIA RILKE: OSZTRÁK KÖLTŐ V.
NEMMEL FELEL
POP-ÉN. (JÁNOS)
TEMPUS
IDOMTALAN
TUD. DIÁKKÖR (RÖV.)
LÉLEGZIK
KÖZSÉG TOMOR MELLETT
OXIGÉN
HAJDANI VÁNDORÉNEKES
CINK
ALAKÍTGATÓ
TÖMEG ELÉ LÉPŐ
KELVIN
SZANASZÉT
KÖRZET RÉSZE!
NIGÉRIAI VÁROS
ELLENZÉKI KEREKASZTAL, RÖV.
LÉGKÖRI PAJZS
PARTNER (NVL.)
KASSZA EGYIK FELE!
MINDENNAPI FOHÁSZ
FÜZET
AZONOS BETŰK
LEMEZT BEVON
SZÍVÓCSŐ
SEMMI ... ALATT
... EKBERG
NÉVL. ÁTMÉRŐ
OTA BETŰI A VÉGÉN FONTOS!
KEDVELI EGY. ANGOL SZÓVAL
USA-HEGYSÉG
ZEBU EGYN.B.
SZÓRÉSZ (EHHEZ JÁRUL A RAG)
!
MEGÉRDEMELTEN
A CIFRAMALOM VÁROSA
NEWTON
TANULÓ VEZETŐ BETŰJE
VIZET FERTŐTLENÍTENI
R
GYERTYÁT KÉSZÍT

A 32. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: *„Én színész vagyok nem matematikus!"*

Dedikált könyvet nyertek:
Dr. Bagossy Attila,
4100 Berettyóújfalu
Becher Sándor,
7227 Gyulaj
Csarnai Imréné,
2500 Esztergom
Csöndör Sándorné,
7561 Nagybajom
Erőss Erzsébet,
1174 Budapest
Dr. Kis István,
1025 Budapest
Lengyel Gézáné,
9135 Rábaszentmihály
Mundiné Primusz Petronella,
2627 Zebegény
Sárvári János,
2362 Felsőpakony
Vados Tibor,
9024 Győr
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

ANGYAL JÁNOS:

FOCI GYEREKCIPŐBEN

Akadnak olyan szakemberek, akik azt állítják, hogy a labdarúgást már kisgyerekkorban el kell kezdeni. Lelki szemeim előtt máris látom, hogyan valósulna meg mindez nálunk. Íme:

Hazánkba érkezett a labdarúgás nagy mágusa, akinek első útja a szülészeti osztályra vezetett, ahol tanulmányozni kezdte a pár napos csecsemők rúgótechnikáját. Azok, akik szétrúgták rugdalódzóikat, bekerültek a keretbe. A mágus vigyázott arra, hogy a csemeték ne nagyon szopják le magukat, mert az később szenvedélyükké válhat. A picik a labdát szinte az anyatejjel együtt szívták magukba. Amint lábra álltak megkapták első szerelésüket, a meggykompóttól meggyszínű címeres partedlit és a guminadrágot. Eleinte még össze-összeakadt a lábuk, botladoztak és elestek, egyszóval elérték a kilencvenes évek hazai labdarúgóinak színvonalát.

Amikor nagyobbacskák lettek, viselkedésük egyre jobban emlékeztetett a hajdani felnőtt elődökére. Az edzéseken mind többet lazsáltak. Később kimaradoztak, gyakran látogatták a kakaóbárokat, tejivókat. Követeléseik nem ismerték a határt. Alig győzték őket márkával tömni, mármint márkás édességekkel. Már nem érdekelte őket a foci, és a közönség is elfordult tőlük. A mágus ennek ellenére elégedetten távozott, mert kihozta a gyerekekből azt, amit lehetett, hiszen köztudomású, hogy a magyar foci évtizedek óta gyerekcipőben jár.

– A stopli rendben, játszhat.

– Rosszul állunk anyagilag, az egyesületnek már nem telik villanyfényes mérkőzésre.

